

Pecetea A Cincea

 Să ne plecăm capetele acum pentru rugăciune.

² Grațiosule Tată Ceresc, Atotputernicul Dumnezeu, Care ai adus iarăși pe Isus Cristos dintre cei morți, și ni l-ai prezentat în aceste zile din urmă, în Puterea Duhului Sfânt, noi sîntem recunoscători pentru aceste puternice vizitări ale nemuritorului Dumnezeu. Iar acum, Tată, noi întîmpinăm un alt ceas, un ceas care ar putea schimba destinația Eternă a multor oameni.

³ Și să ne apropiem de aceasta, Doamne, noi sîntem insuficienți. Deoarece, aceasta este în Scripturi, că, “Mielul a luat Cartea și a deschis Pecețile.”

⁴ O Miel al lui Dumnezeu, vino înainte, noi ne rugăm. Noi Te chemăm, Doamne, marele Răscumpărător. Vino înainte și arată-ne planul Tău de răscumpărare care a fost ascuns de-a lungul anilor, să rupi această Pecie a Cincea pentru noi în seara aceasta, Tată, și să descoperi ce este dedesubtul acelei Peceți pentru noi; ca noi să putem pleca Creștini mai buni de cît cum sîntem noi acum, să putem fi mai bine potriviți pentru sarcina care stă înainte. Noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

Așezați-vă.

⁵ Bună seara, prieteni. Eu consider acesta un mare privilegiu să fiu aici în seara aceasta, cu acest mare eveniment. Eu nu cunosc altundeva unde aș putea să mă simt mai bine, decît să fiu în lucrarea Împăratului. Și acum venind mai ales asupra acestor lecții unde noi doar așteptăm; dacă El nu mi-ar descoperi Aceasta, eu nu v-aș putea da Aceasta vouă. Eu nu încerc să folosesc ceva din propriile mele gânduri sau ceva; doar așa cum El va da Aceasta. Asta-i adevărat. Și eu—eu sînt sigur, că dacă eu nu folosesc propriile mele gânduri, și Acesta vine în felul în care El a venit. Și prin toată viața Acesta niciodată nu a fost greșit. Acesta nu va fi greșit nici de data aceasta.

⁶ Acum, noi sîntem doar glorioși și foarte, foarte mulțumitori pentru ceea ce El a făcut pentru noi, mareața mină misterioasă a viului Dumnezeu! Ce lucru mai măreț ar putea fi, cît mai mult am putea noi să fim un popor privilegiat, decît să avem în prezența noastră pe Regele regilor, Domnul domnilor?

⁷ Noi probabil am sufla fluierele și—și am înălța steagurile, și am întinde covoarele și fiecare lucru, pentru Președintele națiunii să vină în oraș. Dar, gîndiți-vă doar, aceea ar fi în ordine, și aceea ar fi o onoare pentru oraș.

⁸ Dar gândiți-vă. În micuțul nostru, tabernacol umil, în seara aceasta, noi invităm pe Regele regilor, Dumnezeu. Iar noi nu. . . El nu dorește să fie aruncate afară covoare, și așa mai departe. El dorește să fie întinse afară inimi smerite, astfel ca El să poată lua aceste inimi smerite și să le descopere—lucrurile bune pe care El le are în depozit pentru toți acei care Îl iubesc.

⁹ Acum, noi am întrebat. . . Iar eu am o mărturisire pe care mi-ar place să—să o dau. Acum, dacă eu sînt greșit asupra acesteia; eu tocmai am auzit-o, și eu aș putea fi că eu sînt greșit. Dar eu cred că oamenii sînt aici, și la care se aplică mărturisirea.

¹⁰ Și atunci, cu cîteva zile în urmă, cînd am fost afară la casa mea acum, în—în Arizona, noi am avut o—o chemare care a spus că acolo era un băiețuș care avea febră reumatică. Și aceea merge la inimă. Și el era așa un. . . Tata și mama lui sînt așa drăgălași, prieteni scumpi de ai mei. Acesta era unul din diaconii noștri de aici, din biserică, Fratele Collins. Băiețușul lui, micuțul Mikey, colegul de joacă al lui Joe, suferea cu febră reumatică de inimă. Iar doctorii l-au trimis acasă, l-au pus în pat, și le-au spus părinților nici măcar să nu-l lase sus, nici să—și ridice capul, să ia o băutură de apă. O lua afară cu un pai; el era așa de rău. Iar părinții, credincioși, vin la tabernacol aici, și cred.

¹¹ Și cu cîteva seri în urmă, nu încercînd să aștept, noi am anunțat servicii de vindecare Duminica. Dar, văzînd că noi urma să avem să răspundem la întrebări, astfel atunci noi trebuia să oitem serviciul de vindecare.

¹² Și apoi eu aveam un pic de ceva ce am păstrat în lăuntru meu, în inima mea.

¹³ Iar mama și tata voiau să știe dacă ei puteau să aducă copilul în—cameră. Și ei au adus pe micuțul acolo afară, iar Duhul Sfînt l-a pronunțat vindecat.

¹⁴ Și astfel, părinții, fiind respectoși de aceea, au luat pe micuțul acasă și l-au trimis la școală, doar l-au trimis înainte la școală.

¹⁵ Doctorul a apucat să afle, astfel doctorul nu a fost prea mulțumit cu un astfel de lucru. Astfel, el i-a spus mamei căi copilul ar trebui să fie în pat, desigur. Iar ea i-a dat lui povestea. Și eu cred că omul este un, eu să înțeleg, este un Creștin credincios, printr-o denominațiune. Un—un Adventist de ziua a Șaptea, doctorul este. Și astfel el a zis, “Păi, voi s-ar cuveni. . . este timpul pentru copil, ca eu să-l examinez.” A zis, “Voi s-ar cuveni, cel puțin, să-l aveți examinat.”

Ea a zis, “Foarte bine.”

16 A dus copilul jos, iar doctorul l-a examinat, din sînge, unde stă febra reumatică. Și eu așa înțeleg că doctorul a fost așa de uimit că el nu a știut ce să facă. Băiețașul este perfect normal, sănătos și bine, nici o . . . ? . . . a fost găsit.

17 Acum, sînt Collinsii aici? Eu poate am spus asta greșit. Eu vreau . . . Este asta adevărat, Soră Collins? Da. În regulă. Da. Acela este micuțul Mikey Collins, doar cam în vîrstă de șase, șapte ani.

18 Și aceea s-a întîmplat chiar în cameră, cam cu trei seri în urmă. Oh, ei . . . Trebuia să fie Cineva în camera aceea pe lîngă ființe umane! Acesta era—marele și puternicul Iehova, asta-i adevărat, care vine să onoreze Cuvîntul Lui. Iar eu—eu sînt așa de recunoscător să aud asta. Vedeți? Eu știu că noi toți sîntem. Nu numai eu, ci toți sînt, pentru că ce dacă acela era—era băiețașul vostru sau băiețașul meu?

19 Și, rețineți, eu dau mărturisire, chiar cum doar una, și aleg una aici și acolo. Aceasta se întîmplă pretutindeni, însă doar să vă fac de cunoscut căci—căci slujba mea adevărată este asupra vindecării Divine. Însă voi . . . Eu sînt aici pentru aceste Peceți. Deoarece, puțin mai tîrziu, voi veți înțelege de ce a trebuit eu să fac asta. Și, astfel, eu nu sînt un învățător, eu nu sînt un teolog. Eu—eu doar mă rog pentru bolnavi, și eu iubesc pe Domnul. Iar acum, acum în aceasta, deși, că . . .

20 Seara trecută noi am dat o mărturisire despre fetița . . . eu am numele ei. Și Billy îl are aici acum, pe undeva, despre părinți și cine sînt ei. Și această fetiță era în ultimul stadiu de leucemie, doar cam . . . Doar așa de rău încît ei nu au mai putut să o hrănească pe gură; ea trebuia să fie . . . sîngele ei în transfuzie prin vene. Iar ea era o micuță drăguță. Ea era mică pentru vîrsta ei, cam ca această doamnă micuță aici, eu presupun. Dar ea era cam așa înaltă, foarte . . . Ei erau ca cei mai mulți dintre noi. Tu puteai să spui cum era copilul îmbrăcat, că . . . și părinții, că ei erau foarte săraci, chiar foarte săraci, și, astfel, însă foarte reverenți. Iar Duhul Sfînt a pronunțat pe acea copilă vindecată.

21 Acum, doar gîndiți-vă la asta, cu leucemie, copila aceea micuță, iar sîngele era așa de rău că ei nici măcar nu mai puteau să o hrănească pe gură. Ea trebuia să ia, să meargă la spital și să ia sîngele, sau transfuziile prin vene, să o hrănească; eu presupun, că glucoză, sau așa ceva. Eu nu știu ce termeni medicali fac pentru boala aceea, dar, oricum, ea trebuia să fie hrănită în felul acela. Și înainte ca copilul să părăsească locul, a plîns pentru un hamburger.

22 Iar părinții, după ce ei au auzit Duhul Sfînt, despre AȘA VORBEȘTE DOMNUL, vedeți, ei . . . Și, ei, străini, nu au fost pe aici înainte. Însă ei . . . Un—un cuplu bătrîn fiind care doar

și-au luat locurile lor aici pentru ei, cu câteva minute în urmă, Fratele și Sora Kidd, i-au instruit despre ce să facă, și după ce să asculte. Iar copila și-a mâncat mesele ei pe drum spre casă.

²³ Două sau trei zile după aceea, în școală. Și ar fi mers la doctor, iar doctorul era așa de uimit! El a zis, "Nu există nici măcar o urmă de leucemie găsită în copilă." Vedeți? Acum aceea era instantaneu, la punct, Puterea Atotputernicului Dumnezeu, să ia o circulație a sîngelui și să o curățească, drept în felul acesta, și—și să pună pulsația de—de viață nouă înăuntru acolo. Deoarece, a voastră—a voastră circulație a sîngelui este viața voastră, muritoare. Și să creeze celule noi, și să le curățească pe cele vechi! Și—și ce este aceasta, aceasta este absolut . . . Eu aș spune asta, că acesta este un act creativ al Atotputernicului Dumnezeu; să ia o—o circulație a sîngelui care este contaminată cu cancer, pînă cînd micuța, galbenă și gîfîită, și, doar în intervalul cîtorva momente de timp, o circulație a sîngelui nou nouă!

²⁴ Eu cred . . . Eu nu am să vorbesc aceasta în Numele Lui; eu am să vorbesc aceasta în a mea . . . în descoperirea credinței mele, ce s-a întîmplat în Sabino Canyon zilele trecute. Eu cred că ceasul se apropie, cînd ramurile pierdute vor fi restaurate, și Puterea glorioasă a Creatorului. Eu—eu cred, că dacă El poate să facă să apară o veveriță, care nu are . . . Aici este omul sau femeia, doar au o parte lipsă. Iar acela era animal complet, în el însuși. El este Dumnezeu. Eu—eu Îl iubesc.

²⁵ Păi, acum, eu ajung să încep asupra acelor subiecte, iar noi doar vorbim înainte. Iar oamenii în jurul pereților, și stau în holuri și în săli, și așa mai departe, astfel eu voi merge chiar drept la Mesaj.

²⁶ Și eu vreau să spun asta, și eu vreau să-i dau mulțumiri la Acela Care este omniprezent. Și, că, astăzi, neștiind un lucru despre acea Pecete a Cincea, Ea a venit în același fel misterios, azi dimineață, doar cam o oră înainte să se crape de ziuă, cînd eu eram afară în rugăciune. Și astăzi . . .

²⁷ Eu doar am șezut aceste ultime cinci sau șase zile, doar într-o cameră mică, nu văd pe nici unul. Doar merg afară și îmi mănînc mesele cu un—cu un prieten, cu unii din prietenii mei de aici. Și, desigur, voi știți cine este acel prieten, el este Fratele și Sora Wood. Da. Și—și voi știți, și eu am mers acolo și—și am stat cu ei, și fiecare a fost drăguț. Iar acolo nu a fost ceva, doar simplu . . .

²⁸ Eu încerc să stau drept cu acel Mesaj despre aceste Peceti. Aceasta este important. Eu cred că acesta este—acesta este ceasul timpului de descoperire a Acestuia, a descoperirii Acestuia.

²⁹ Și acum eu vreau ca voi să fiți siguri acum, devreme, înainte, îndată ce voi puteți, scrieți—vă înțelegerile necunoscute

despre—despre aceste Șapte Peceti, dacă voi le aveți, și așezațiile pe masă. Și poate Fratele Neville sau cineva ar putea să pună o cutie aici sus. [Cineva zice, “Aici este cutia.”—Ed.] Oh, aici—aici, eu le văd acum. Asta-i bine. Eu mai degrabă le am deseară, încît eu pot poate să le studiez o vreme, pentru Duminică dimineață. Acum, să nu, timpul acesta, chiar la timpul acesta, să nu faceți cereri pentru, să zicem, “Este dovada Duhului Sfînt *asta*?” Vedeți? Mie—mie mi-ar place să știu despre, despre ce v-am învățat, vedeți voi, astfel noi putem să luăm acest subiect (ca epocile bisericii) drept, vedeți, deoarece cu aceea avem noi de a face acum.

³⁰ Acum, așa cum noi urma să ne rugăm pentru bolnavi, atunci aceea ia poate o—o rugăciune diferită. Iar voi sînteți unși, veniți înăuntru pentru un lucru diferit, voi știți. Iar voi căutați pe Dumnezeu, să aflați, “Va fi cineva acolo în seara aceasta, Doamne?”

³¹ “Da, acesta va fi cineva care poartă o rochie galbenă, șezînd în colțul din dreapta. Și cînd voi o chemați, o chemați *aceasta*. Și ziceți *așa* și *așa* a făcut ea. Iar ea are așa—și—așa.” Apoi voi mergeți jos acolo și priviți, și acolo este ea. Vedeți? Asta este, vedeți. Aceasta este deosebit. Vedeți?

³² Și în felul acesta, eu mă rog, “Doamne Isuse, care este interpretarea despre Aceasta? Descoperă—mi Aceasta.” Amin.

³³ Acum să ne luăm Săbiile noastre—noastre afară acum din nou, și, Cuvîntul.

³⁴ Și eu apreciez sprijinul spiritual al Fratelui Neville, tot atît de bine ca și iubirea lui frățească, înapoi aici în spatele meu, rugîndu-se pentru mine. Și al vostru al tuturor, de asemeni. Iar, acum, în seara aceasta fiind Vineri seara, noi vom încerca, doar să o facem așa . . . noi . . .

³⁵ Nu este posibil ca tu să atingi toate lucrurile. Tu . . . Pentru că, tu ai putea lua Asta, doar una din acele Peceti, și să stai, doar—doar să O aduci drept prin Scriptură, drept în jos. Vedeți? Aceasta ar lua luni și luni și luni, și tu încă nu ai avea Aceasta, deoarece—Pecetea Însăși leagă întreaga Scriptură, de la Genesa la Apocalipsa, o Pecete din Aceasta.

³⁶ Astfel ce eu încerc să fac, este, să mă țin de la a mă depărta de la Aceasta, eu voi nota jos o Scriptură, sau—sau o notiță mică aici pe undeva, și să mă țin de la . . . Doar să o țin asupra acelu singur lucru, eu trebuie să privesc înapoi, deoarece, eu numai . . . Vorbind, eu vorbesc prin—prin felul . . . Eu—eu sper că aceasta este inspirația corectă. Și atunci cînd eu—cînd eu mă uit jos să văd . . . Și eu—eu încep să vorbesc, și eu mă simt că deviez asupra unui subiect, eu mă voi întoarce înapoi, privesc înapoi în partea cealaltă, să încerc să iau o altă Scriptură, să ajung pe aceea, voi vedeți, ca să o luminez puțin pe partea aceea, în loc să încerc să merg înainte cu asta.

³⁷ Și astfel acum noi urmează să studiem în seara aceasta, prin harul lui Dumnezeu, cu ajutorul Lui, a—a Cincea Pecete. Și Aceasta este una scurtă. Este puțin mai lungă decât cealaltă. Cei patru călăreți pe cai, acum, erau două versete fiecare, și aceasta este trei versete în aceasta. Acum, Pecetea a Cincea începe, capitolul al 6-lea din Apocalipsa, versetul al 9-lea.

³⁸ Și, acum, dacă s-ar întâmpla ca tu să fii un—un străin care nu ai auzit acești patru călăreți pe cai, păi, tu. . . Vedeți, uneori tu—tu doar te așezi înapoi și—și cumva însăilezi ceva, și, când tu o faci, tu te aștepți ca oamenii să înțeleagă Aceasta. Astfel dacă există un pic de ceva care voi nu înțelegeți, păi, doar să suferiți cumva puțin. Sau, luați banda și ascultați la Aceasta, și—și eu sînt sigur că voi veți—veți primi o binecuvîntare din Aceasta. Eu am primit. Eu—eu sper că voi—că voi primiți.

³⁹ Acum, fiecare-i gata, de la al 9-lea verset acum la al 11-lea, sau incluzînd al 11-lea.

Și cînd el a deschis pecetea a cincea, am văzut sub altar sufletele acelora care au fost uciși pentru cuvîntul lui Dumnezeu, și pentru mărturia pe care ei au ținut-o:

Și ei au strigat cu un glas tare, zicînd, Pînă cînd, O Doamne, sfînte și adevărate, tu nu. . . judeci și răzbuni sîngele nostru asupra acelora care locuiesc pe pămînt?

Și fiecăruia din ei li s-au dat robe albe; și s-a spus către ei, ca ei să se odihnească încă pentru o—o scurtă vreme, pînă cînd împreună slujitorii lor de asemeni. . . frații lor, care trebuie să fie omoriți cum erau ei, trebuie să se împlinească.

⁴⁰ Acum, aceasta este cam misterios. Iar acum pentru binele benzilor, și clericilor și învățătorilor care șed prezent, acum, dacă voi aveți o vedere deosebită de Aceasta; eu am avut, de asemeni. Însă eu doar iau Aceasta din inspirație, care mi-a schimbat complet vederea despre Aceasta. Înțelegeți?

⁴¹ Și apoi eu am aflat, așa cum voi vedeți acestea descoperite, Aceasta iese drept înapoi și aduce acele epoci ale bisericii și Scripturile drept împreună, și O leagă sus. Vedeți? Și acela este motivul că eu cred că Acesta vine de la Dumnezeu. Acum, noi ne dăm seama de asta.

⁴² Și eu mă gîndesc că uneori noi depindem de ceea ce vreun mare învățător ar fi putut să spună despre Aceasta. Vedeți? Și aceea este—aceea este în regulă. Eu nu condamn învățătorul, sub nici o formă. Și eu nu condamn pe nimeni. Eu doar condamn păcatul, necredința; nimeni.

⁴³ Iar unii oameni au zis, “Tu condamnă organizația.” Nu, eu nu condamn. Eu—eu condamn sistemul de organizație; nu

oamenii de acolo, grupul de oameni care formează organizația, voi știți. Ci sistemul de care ei sînt guvernați, aceea este ce eu condamn, Catolic și Protestant, la fel. Doamne! Eu am. . .

44 Unii din cei mai buni prieteni de care—care—care eu știu, sînt Catolici, doar. . .? . . .Vă dați seama. . .Iar omul poate să șadă aici în seara aceasta, poate este. Singura cale că noi am obținut acest tabernacol zidit, este deoarece un Romano Catolic s-a ridicat în picioare în tribunal acolo, și a mers în față pentru mine, și, băiete, cum nimeni nu ar face. Asta-i corect. Iar ei nu au putut să refuze aceasta. Asta-i adevărat.

Și a zis, “Ei aveau numărul afară, ‘Prea mulți oameni.’”

45 El a zis, “Oh, aceea nu o să formeze încă optzeci în biserica aceea, în felul acesta.” A zis, “Biserica aceea stă acolo.” A zis, “Eu—eu cunosc pe păstor, și pe toți în felul acesta.” Și a zis, “Biserica aceea era acolo.” A zis, “Ceilalți dintre voi puteți adăuga la ea, atunci de ce nu pot ei?” Un Romano Catolic, bun prieten de-al meu. Vedeți? Da, domnule.

46 Un—un băiat care este un—un Catolic, un adevărat prieten royal de-al meu, a discutat cu mine. Avea un anumit magazin de fierărie; înainte ca eu să plec. El a zis, “Billy, eu—eu știu că tu nu crezi în sistemul nostru de religie.” El a zis, “Dar eu îți spun chiar acum,” a zis, “Dumnezeu ți-a onorat rugăciunile așa de mult pentru noi! Eu cred, dacă tu ajungi în necaz oriunde în națiune,” a zis, “fiecare Catolic din țară va veni la tine.” Astfel, voi vedeți, aceea este. . .

47 El a zis, “Fiecare spate—cruce,” a numit el aceasta. Eu am să o spun întocmai în felul lui. Desigur, ei pretind să fie aceea deoarece Creștinii timpurii au purtat cruci pe spatele lor. Noi știm asta din istorie. Și pretind să fie Creștinii timpurii, care ei erau, însă sistemul i-a deviat de pe cărarea aceea, voi vedeți.

48 Și oamenii aceia, un Catolic, sau Iudeu, sau orice este acesta, ei sînt o ființă umană din același pom din care venim noi. Înțelegeți? Aceasta-i corect. Ei sînt—ei sînt oameni care iubesc, care mănîncă, și bea, și dorm, și doar ca oricare altul. Și așa noi trebuie ca niciodată să nu condamnăm individuali, nu, pe nici unul, vedeți. Dar, noi nu trebuie să condamnăm individuali.

49 Dar, ca un lucrător, eu trebuie să lovesc șarpele acela acolo afară, care mușcă în acei oameni, voi vedeți. Și eu nici—și eu nici măcar. . .Doar eu, și eu însumi, eu nu aș face asta dacă aceasta nu era o însărcinare de la Dumnezeu, încît eu sînt legat de datorie să fac aceasta, vedeți. Și eu trebuie să țin asta devotat și credincios.

50 Dar dacă un Catolic, Iudeu, sau orice era el, vine aici; dacă el era un Mahomedan, Grec, sau Ortodox, sau orice ar putea el fi. Dacă vine aici să se facă rugăciune pentru el, eu m-aș ruga

tot atât de sincer pentru el cum aş face-o pentru ai mei proprii. Asta-i adevărat. Desigur, deoarece aceasta este o ființă umană. Și eu m-am rugat pentru Budiști, și pentru Sikhști, Jainiști, Mahomedani, și—și fiecare fel, voi vedeți, în felul acesta. Iar eu nu-i întreb nici o întrebare; eu doar mă rog pentru ei, deoarece ei sînt cineva, o ființă umană care vrea să se facă bine, și încercă să-și facă viața puțin mai ușoară de-a lungul drumului pentru ei.

⁵¹ Acum ne dăm seama, că, în aceasta, și mulți dintre voi aici care eu îi cunosc, există cel puțin doi sau trei școlari adevărați care șed aici. Și—și ei sînt deștepti, și citesc din—din doctrinele altor oameni despre acest subiect. Și eu vreau ca acești frați să știe că eu—eu nu condamn pe acești oameni. Eu exprim numai ceea ce Domnul îmi arată. Și asta este tot ce am eu.

⁵² Acum, noi nu vrem să gîndim asta niciodată, deoarece vreo micuță femeie spălătoreasă sau—sau un micuț băiat plugar acolo afară, nu a putut să obțină o descoperire de la Dumnezeu. Deoarece, voi vedeți, aceasta... Dumnezeu, El de fapt Se descoperă în simplitate. Aceea este, noi am avut aceea Duminică, asupra căreia să pornim aceasta, cum Se descoperă El în simplitatea Lui. Asta este ce Îl face măreț.

⁵³ Acum lăsați—lăsați-mă doar... lăsați-mă doar să revizuiesc asta doar pentru un minut. Ce-l face pe Dumnezeu măreț, este deoarece El Se poate face așa de simplu. Asta este ce Îl face mare. Dumnezeu este mare, și se poate face pe Sine într-o formă așa de simplă încît înțelepții din această lume nu Îl pot afla. Ei doar nu-L pot afla, deoarece El Se face prea simplu. Acum priviți. Și aceasta, în sine, este taina descoperirii lui Isus Cristos. Înțelegeți? Aceasta, în sine, că... Acolo este... nu poate fi nimic mai măreț decît Dumnezeu. Și voi nu puteți face ceva așa de simplu așa cum El se face pe Sine. Vedeți, asta este ce îl face pe El măreț. Vedeți?

⁵⁴ Acum, un om mare, el poate doar să ajungă puțin mai mare, sau poate el se poate apleca jos și să zică, "Ce mai faci?" către tine, vedeți, sau ceva de felul acesta. Însă el nu se poate face mic. Există doar ceva privitor la el. El este un uman. El doar nu se poate face mic. Deoarece, cînd el ajunge să devină în jos prea mic, atunci, primul lucru care-l știți, el trebuie să se refere la ceea ce a făcut altcineva, și în felul acesta. Și apoi el începe să se tragă sus înapoi din nou, voi vedeți.

Dar, calea în sus este în jos, în Dumnezeu. Da.

⁵⁵ Cei înțelepți din lume încercă, în înțelepciunea lor, să-L afle. Ei doar se cațără departe de El, în a face astfel. Vedeți, înțelepții lumii, dacă tu începi să explici ceva prin ceva matematici sau ceva. Rețineți, El a pus chiar aceasta... În Biblie, în Apoc... Nu, eu vă cer scuze.

⁵⁶ Isaia 35, eu cred că este aceasta, aceea chiar este așa—este așa simplu încît chiar o—o—o persoană delicventă ar înțelege Aceasta, vedeți. Păi, “Chiar și un prost nu se va rătăci acolo.”

⁵⁷ Înțelepții pierd aceasta departe, prin înțelepciunea lor, ducîndu-se mai departe de la El, prin a încerca să-L găsească prin înțelepciune. Acum, să nu uitați asta. Asta va fi pe bandă, vedeți. Cei înțelepți, în înțelepciunea lor, se duc așa departe să încerce să-L afle prin înțelepciunea lor, că ei Îl omit, vedeți. Dacă ei ar fi destul de mari ca să fie destul de simpli, ei ar putea să-L găsească. Dacă tu ești destul de mare să devii destul de simplu! Vedeți asta? Și, voi știți, că acela—acela este într-adevăr Adevărul.

⁵⁸ Eu am mers înăuntru la oameni, în birourile lor, și așa mai departe, care erau într-adevăr oameni, mari, regi, vedeți, și potențați, monarhi, și de obicei ei sînt oameni mari. Apoi, am mers în locuri unde un om are un schimb de haine, poate vreun lucrător care a vrut să se certe cu mine pentru o vreme, și tu—tu te-ai gîndi că lumea nu ar putea funcționa fără el, vedeți. Și acela—acela era doar înfumurat în cap, vedeți. Dar, un—un om mare, un om mare șade jos și încearcă să te facă să gîndești că tu ești omul mare. Înțelegeți? Vedeți, el se poate smeri pe sine.

⁵⁹ Și, voi vedeți, Dumnezeu este așa de mare încît El poate să se smerească pe Sine, la un loc, la care o ființă umană nu poate să se coboare așa departe, voi vedeți. Asta-i tot. Și în a lor . . .

⁶⁰ Iar ei încearcă să-L afle. Acum priviți. Ei încearcă să-L afle prin a trimite băieții la școală, și să obțină un titlu de Licență în Artă. Și—și ei încearcă să-L găsească printr-o terminologie teologică a—a—a—a Bibliei. Și ei încearcă să-L găsească prin programe educaționale, și prin programe organizaționale, și prin a înfrumuseța lucrurile, și încercînd să afle. El nu este acolo, deloc. Voi doar vă luptați cu vîntul, asta-i tot. Voi vă—voi vă îndepărtați de la Acesta.

⁶¹ Ei ar putea fi destul de mari să fie—să fie destul de simpli, ei ar putea să-L găsească în direcția aceea, prin a fi simpli. Dar atît timp cît voi mergeți înspre înțelepciune, voi vă duceți departe de El.

⁶² Acum lăsați-mă să iau asta astfel ca voi să nu o omiteți. Atît timp cît voi încercați să găsiți pe Dumnezeu prin înțelepciune, așa cum a fost în grădina Edenului, așa cum a fost în zilele lui Moise, așa cum a fost în zilele lui—lui Noe, așa cum a fost în zilele lui Cristos, în zilele lui Ioan, în zilele apostolilor, și pînă în această zi! Cînd voi încercați să socotiți Aceasta, și încercați să găsiți pe Dumnezeu prin înțelepciune, voi vă duceți mai departe de El tot timpul. Voi încercați să înțelegeți Aceasta. Nu există nici o cale să o faceți. Doar să O acceptați. Înțelegeți? Doar credeți Aceasta. Nu încercați să înțelegeți Aceasta.

⁶³ Eu nu pot înțelege de ce, că, păi, o mulțime de lucruri. Nu înțeleg eu multe lucruri sau pot înțelege. Eu nu pot înțelege cum că acest tînăr care șade aici mănîncă aceeași hrană pe care eu o pot, și—și, aici este el, și are un cap plin de păr, și eu nu am nimic. Eu nu înțeleg aceasta. Ei îmi spun căci calciul îl face; iar eu nu-mi pot ține unghiile destul de tăiate, și păr deloc ca să-l tai. Eu—eu nu înțeleg asta. Așa cum este vechea zicală, eu . . .

⁶⁴ Doar nu să schimb cumva poziția, seriozitatea; dar, Aceasta este seriozitate, dar eu nu am ajuns la Pecete încă.

⁶⁵ Cum că o vacă neagră poate mîncă iarbă verde, și dă lapte alb, care face unt galben! Eu—eu sigur nu am putut să explic asta, vedeți. Pentru că, voi vedeți, fiecare este un produs al celuilalt. Și cum o face, eu nu o pot explica.

⁶⁶ Nu pot explica cum stau doi crini, sau două flori, din același soi, și una roșie, și cealaltă galbenă, și una maro, și una albastră. Eu nu o înțeleg. Același soare peste ele. De unde vine culoarea? Vedeți? Eu—eu nu o pot explica, dar totuși voi trebuie să o acceptați.

⁶⁷ Eu doar doresc ca vreun mare teolog să-mi explice cum stă lumea aceasta în orbită. Eu doresc ca voi să fi putut să-mi aruncați științific o minge în aer, învîrtindu-se, și să o lăsați să facă a doua revoluție, în același loc. Voi nu ați putea să o faceți. Și totuși acesta este așa de perfect potrivit încît ei pot să spună eclipsa de soare pînă la minut, douăzeci de ani de acum. Ei nu își au ceas sau un ceasornic, sau vreo piesă de mașinărie, care este așa perfectă. Și totuși acesta stă acolo. Și, atunci, înclinîndu-se înspre înapoi. Ce dacă acesta s-ar fi îndreptat un picuț? Da. Tu te faci doar prostuț, să încerci, vezi.

⁶⁸ Astfel, voi vedeți, nu încercați să obțineți înțelepciune, să înțelegeți. Doar credeți ce zice El. Și cu cît mai simplu poți tu să devii, atunci iată-te acolo, tu vei afla Aceasta. Acum, eu sînt așa de mulțumitor pentru aceasta, mulțumitor că El este, s-a făcut pe Sine simplu. Acum, noi aflăm, al 6-lea capitol și al 9-lea verset. Lăsați-mă să încep acum.

Și cînd el a deschis pecetea a cincea, am văzut sub altar sufletele acelora care au fost uciși pentru cuvîntul lui Dumnezeu, și pentru mărturia . . . ce ei au ținut:

⁶⁹ Observați, acolo nu este mențiune despre un alt Animal, sau o Făptură vie—vie, la acest anunț despre Pecetea a Cincea. Acum rețineți, că acolo era, la Pecetea a Patra. Acolo era, la Prima Pecete, a Doua, a Treia, și a Patra, dar nici una aici. Vedeți?

⁷⁰ Acum, dacă voi observați, să citim doar înapoi, una dintre Peceți. Să mergem înapoi la Pecetea a Patra, vedeți. Și acela este al 7-lea verset.

Și când el a deschis pecetea a patra, am auzit glasul celei de a patra făpturi zicînd, Vino . . . vezi.

. . .cînd el . . .a deschis pecetea a treia, am auzit glasul celei de—celeia de a treia făpturi zicînd, Vino și vezi.

. . .celeia de a doua făpturi . . .Vino . . .vezi.

. . .și prima făptură zice, Vino și vezi.

⁷¹ Dar atunci cînd noi ajungem la Pecetea a Cincea, acolo nu este nici un Animal. Acum doar observați.

Și cînd el a deschis pecetea a cincea, eu am văzut sub altar . . .

⁷² Foarte repede! Vedeți, acolo nu este—acolo nu este Animal acolo. Iar un Animal reprezintă putere. Noi știm asta, vedeți. Acolo nu este nici o Făptură vie.

⁷³ Acum, una din acele Făpturi, noi aflăm, în a studia—descoperirea în biserici, că una din ele avea . . .era un leu; și cealaltă—cealaltă era un bou; și cealaltă era un om; și cealaltă era un vultur. Noi aflăm, în epocile bisericii, că acele patru Animale, însemnînd patru puteri, erau adunate în jurul Faptelor Apostolilor, întocmai în felul în care—tabernacolul era în pustie. Și voi înțelegeți aceasta, deoarece eu nu voi lua timp să intru în aceasta. Cum am desenat-o noi aici, și am arătat întocmai exact! Ei vegheau asupra Acestuia, Mielul și Cuvîntul, să înfăptuiască Cuvîntul întocmai cum au făcut ei—chivotul legămîntului în Locul Sfînt în pustie, și așa mai departe.

⁷⁴ Acum, noi am arătat chiar pozițional, prin culorile de seminție din Israel, și prin . . .Cîți ați auzit cele șapte—cele șapte epoci ale bisericii? Eu presupun că cei mai mulți, două treimi dintre voi. Observați, căci chiar natura Animalului era exact o emblemă de seminție, în care fel cele patru . . .cele douăsprezece seminții așezate, patru pe fiecare parte, sau—sau trei seminții pe fiecare parte. Iar cele patru Făpturi ședeau și priveau, aceste seminții, din toate cele patru căi.

⁷⁵ Și, cînd, noi am mers și am luat Evangheliile, și arată exact. Cînd voi intrați în chivot, ei străjuiau chivotul, legămîntul. Și apoi noi aflăm că legămîntul noii Biserici, reprezentarea Ei pe pămînt, era Duhul Sfînt. Sîngele a trimis înapoi, la noi, pe Duhul Sfînt. Iar cele patru Făpturi au reprezentat, și așa—cele douăsprezece seminții ale lui Israel, așa cum aceasta a vegheat. Și aflăm aceleași natuiri, și luînd aceeași natură și aducînd-o la fiecare din acele patru Evanghelii, exact, erau exact la fel. Una a vorbit către leu, cealaltă către bou, și cealaltă . . .Cele patru Evanghelii! Acolo este aceasta. Cele patru Evanghelii sînt protecția Duhului Sfînt. Amin.

⁷⁶ Eu doar întotdeauna m-am întreat . . . Aceasta s-a ținut de mine. Acum, aceasta este cam șase ani, eu presupun, de când am auzit un om mare să spună că era . . . “Faptele Apostolilor era doar cadrul.” Eu am auzit să se spună aceasta de multe ori. Dar să auzi un om cu statutele lui, ca un predicator și ca un învățător, care a scris unele dintre cărțile renumite pe care oamenii le citesc pretutindeni, și să spună că Faptele Apostolilor nu erau de fapt potrivite pentru învățarea Bisericii!

⁷⁷ Când, Faptele Apostolilor este tocmai temelia Acestui; nu cadrul. Temelia! Pentru că, Biblia zice că—temelia lui Dumnezeu “este zidită pe Învățătura apostolilor,” corect, “Cristos, Capul, Piatra unghiulară.”

⁷⁸ Și când acest om a stat acolo și a făcut remarcă aceea, eu—eu—eu—eu doar . . . Inima mea doar a slăbit. Și mă gîndeam, “Nu-i de mirare.” Păi, eu văd acum, în Peceti. Aceasta doar nu era descoperit. Asta-i tot. Vedeți?

⁷⁹ Astfel, că, acolo erau ei, stînd acolo, însă acolo era ceva doar spunînd aceea. Acum, observați, ei străjuiesc.

⁸⁰ Acum, când noi am luat Matei 28:19, și am dus acest lucru în jos prin Matei, care a reprezentat leul. Și venind, înăuntru acolo, noi aflăm exact de ce botează ei în Numele lui Isus Cristos. Și acolo era El, stînd acolo tocmai cu Scriptura aceea, să străjuiască datoria sfîntă a botezului, a numelui lui Isus Cristos. În regulă. Păi, eu deviez asupra epocilor bisericii acum.

⁸¹ Observați. Dar, aici, când noi venim la această Pecete a Cincea acum, acolo—acolo—acolo nu merge nici un călăreț înainte, și acolo nu este nici o Făptură să anunțe Aceasta. Ioan doar . . . Mielul a deschis—O, și Ioan a văzut—O. Acolo nu era nici unul să zică, “Acum vino, privește. Vino, vezi.” Observați, nici o putere a Făpturii vii. Sau acolo era . . .

⁸² Și pe Pecetea a Șasea, acolo nu este nici o Făptură să O anunțe. Și pe Pecetea a Șaptea, acolo nu este nici o Făptură să O anunțe. Nici o putere să anunțe Aceasta. Vedeți, nimeni nu o face. Pe cea . . . Priviți. Pe cea . . . După Pecetea a Patra, acolo nu este anunț prin vreo putere de Făptură, de la a Cincea, a Șasea, sau a Șaptea, nicidecum.

⁸³ Acum observați. Eu iubesc aceasta. Ca în timpurile călărețului celor patru cai, călărețul (singular) a celor patru cai diferiți, acolo era o Făptură care a anunțat puterea. De fiecare dată când călărețul a încălecat alt cal și a venit înainte să călărească, un alt fel de Făptură a venit afară și a anunțat aceasta, “Aceea este o mare taină.” Vedeți? “Aceea este taina.” De ce? Anunța taina.

⁸⁴ De ce nu există una aici la Pecetea a Cincea, să anunțe Aceasta? Aici este aceasta, conform cu descoperirea pe care Domnul Isus mi-a dat-o astăzi, vedeți, sau azi dimineață, devreme. Acea este, că, taina epocilor bisericii este deja sfârșită, la timpul acesta. Taina despre anticrist este descoperită, la timpul acesta. Anticristul și-a luat ultima lui călărie, și noi îl găsim pe calul lui galben, amestecat cu culorile lui multe, și călărește pînă la capăt în pierzare.

⁸⁵ Noi luăm aceasta la Trîmbițe, și așa mai departe, cînd noi învățăm asta. Eu m-aș duce la aceasta acum, dar noi ne dăm iarăși drept jos de pe subiect. Iar noi—noi mergem...el călărește... .

⁸⁶ Acela este motivul că nu există nici unul acolo. Acum, noi fără cauză scrisă, ceva motive pentru ceva. Acum, vă amintiți, la început, începutul, am spus că nu poate exista nimic fără un motiv. Vă amintiți micuța picătură de cerneală? Vedeți? Acum voi trebuie să găsiți motivul. Acolo este vreun motiv că ei nu trebuiau să aibe o Făptură, sau o putere, să anunțe că această Pecete se rupe. Și numai Dumnezeu poate descoperi de ce, asta-i tot, deoarece Aceasta tot—tot stă în El.

⁸⁷ Dar motivul că El descoperă Aceasta, după cum eu înțeleg, aceea este deoarece taina Cărții de Răscumpărare, atît cît privește că anticristul este descoperit; și la același timp, Biserica este dusă, și aceste lucruri nici măcar nu se întîmplă în epoca bisericii, deloc. Asta-i adevărat. Ele sînt—ele sînt departe de epoca bisericii. Biserica este absolut Răpită, la timpul acela. Biserica merge sus, în capitolul al 4-lea din Apocalipsa, și nu se întoarce pînă cînd Ea vine înapoi cu Regele Ei, în capitolul al 19-lea. Însă aceste Peceți aici descoperă ce a fost, ce este, și ce va fi. Înțelegeți? Și, acum, ce era să fie pentru epoca bisericii, a fost descoperit prin aceste Peceți. Și acum priviți ce ia Aceasta.

⁸⁸ Cele—cele patru stagii ale călărețului lui au fost descoperite. Cele patru stagii ale anticristului, călărind, au fost descoperite la acest timp, de aceea ei nu mai trebuie ca să mai aibe.

⁸⁹ Și acolo erau patru Făpturi vii ale lui Dumnezeu, să anunțe călărețul așa cum ei călăreau. Patru Animale sînt patru puteri. Acum, noi știm că *Animal*, prin interpretarea termenilor simbolurilor Bibliei, înseamnă “putere.” Acum, să luăm aceea de aproape. Cele patru sînt Animale, în Biblie, reprezintă o putere printre oameni.

⁹⁰ Acum, dacă noi aflăm, ca în Daniel, cînd el a văzut o anumită națiune că se ridică, aceasta ar fi poate un urs ținînd o coastă lîngă el, în simbol. Apoi el a văzut o altă putere ridicîndu-se, un țap. Acesta a reprezentat ceva. Apoi el a văzut o altă putere ridicîndu-se, și—și acesta era un leopard cu așa

multe capete. Acesta reprezenta o anumită împărăție. Apoi el a văzut o alta ridicându-se, un leu mare cu dinți, și—și a strivit rămășița. Aceea a reprezentat o putere diferită, cu totul. Una era o—o împărăție a lui Nebucadnețar; și alta, model despre—despre un vis. Daniel a văzut o vedenie; Nebucadnețar a visat un vis. Dar Daniel i-a interpretat visul, și a fost corect cu vedenia.

⁹¹ Amin! Iuh! Oh! [Fratele Branham bate din palme o dată—Ed.] Dacă voi știți doar ce s-a întâmplat! Ce s-a întâmplat înainte ca noi să plecăm de aici? Voi înțelegeți? Păi, șase visuri drepte au venit exact cu vedenia. Amin. Vedeți? Un vis, interpretat, este o vedenie. Deoarece o persoană ne fiind poate născut cu un subconștient să stea, să fie treaz când el o vede, atunci Dumnezeu intră acolo în acest subconștient și îi vorbește. Care, El a promis asta, în visuri, în zilele din urmă, El va vizita pe oameni, și de asemeni în vedenii. Vedeți?

⁹² Acum, o vedenie este când voi sînteți treji de tot, stînd drept în felul acesta, și anumite lucruri sînt descoperite. Și stai, și le spui întocmai corect despre aceasta; vedeți ce s-a întâmplat, și ce o să se întîmple, și așa mai departe.

⁹³ Dar, acum, un vis este când tu ești adormit, și cele cinci simțuri ale voastre sînt inactive. iar tu ești—tu ești în subconștientul tău. Tu ești undeva, deoarece, când tu vii înapoi, tu îți amintești unde ai fost, îți amintești aceasta toată viața ta. Înțelegeți? Astfel, acesta este subconștientul tău. Atunci în ordine, vedeți. . .

⁹⁴ Așa cum Congresmanul Upshaw obișnuia să spună, “Tu nu poți să fii ceva ceea ce nu ești.” Și aceasta este cam întocmai exact, vedeți.

⁹⁵ Și, atunci, dacă tu ești născut un văzător. Acum, voi vedeți, să faci asta, acele conștienturi amîndouă trebuie să fie chiar împreună; nu unul *aici* cu cinci simțuri, active, și celălalt *aici* afară când tu ești adormit, și cele cinci simțuri nu sînt active. Dar, voi vedeți, când ele amîndouă, tu ești născut, drept împreună, tu nu mergi să dormi. Tu doar mergi de la unul la celălalt, în felul—felul acesta. Tu nu mergi să dormi. Nu există loc suficient să mergi să dormi. Și tu nu poți să te faci în felul acela.

⁹⁶ Astfel, “Darurile și chemările sînt predestinate de Dumnezeu.” Ele sînt—ele sînt darurile și chemările lui Dumnezeu, chiar “fără pocăință,” a zis Biblia. Înțelegeți? Ele au fost ordinate înainte de întemeierea lumii. Vedeți?

⁹⁷ Acum, acum, noi aflăm că. . . O fiară, din Daniel, aceasta ar însemna că ea era o putere ridicându-se printre oameni. În regulă. Și—și vedenia lui Ioan aici, de asemeni, a arătat că acestea erau puteri, națiuni ridicându-se. Cum, Statele Unite apar în Apocalipsa 13, ca un miel. Și apoi dacă voi vreți să știți, diferit. . .

Voi ziceți, “Păi, aceea, aceea vorbește despre putere națională.”

⁹⁸ Aceasta de asemeni reprezintă putere sfântă, de asemeni, un animal. Ați știut voi asta?

⁹⁹ Observați pe Rebeca; cînd—cînd—slujitorul lui Abraham, Eliazar. . . Cînd el a venit să o ia pe -beca—Rebeca, ea. . . El a pus-o pe o cămilă, tocmai cămila pe care ea a adăpat-o. Și ea a călărit această cămilă, ca să întîlnească pe mirele ei nevăzut. Tocmai lucrul pe care ea l-a adăpat, era lucrul care a dus-o pe ea la căminul și soțul ei viitor.

¹⁰⁰ Și acesta este același lucru astăzi, vedeți. Tocmai lucrul pe care Biserica udă, aceea este Sămînța, Sămînța Cuvîntului. Acesta este tocmai Cuvîntul care devine viu și ne duce pe noi la Mirele nostru nevăzut. Înțelegeți? Înțelegeți?

¹⁰¹ Și priviți cît de perfect. Isaac a părăsit casa, și era afară în cîmpii, departe de casa lui, cînd Rebeca l-a văzut.

¹⁰² Și Biserica întîlnește pe Cristos în aer, și atunci El o duce pe Ea înapoi în Casă, Casa Tatălui, unde palatele sînt pregătite. Isaac a luat pe Rebeca în același fel.

¹⁰³ Și, observați, aceasta era iubire la prima vedere. Oh, Doamne! Ea doar a alergat să-l întîlnească.

¹⁰⁴ Și acela este felul cum Biserica va întîlni pe Cristos, în aer, și întotdeauna va fi cu El.

¹⁰⁵ Acum, în termenii Bibliei, aceste Animale sînt puteri. Observați. Eu vreau, acum, eu vreau ca voi să observați.

¹⁰⁶ Diavolul a avut patru ai lui, schimbînd, fiare colorate, pe care să meargă înainte. El și-a avut cele patru animale. Acela era toți trei dintre ei, puși în culoarea unuia, și l-a făcut pe acela un—un cal galben; un cal alb, cal roșu, cal negru. Și noi am văzut, că fiecare din aceia era un stagiul al slujbei lui, un stagiul al bisericii timpurii care s-a format într-o denominațiune, la Niceea. Biserica Penticostală originală, peste care a fost revărsat Duhul Sfînt, venind jos, și-a luat asupra ei un duh anticrist, a format o organizație, a dat naștere la cîteva fiice de organizație. Schimbînd puterea lui, de trei ori, și le-a pus într-una, și a făcut un cal galben. Și apoi li s-a dat un nume chemat Moarte, și l-a călărit în Eternitate. Tot așa de simplu cum poate să fie! Acum, acum observați, lui îi este dat acest—acest cal, și el îl călărește.

Dumnezeu, Dumnezeu are, de asemeni, ca de fiecare dată. . .

¹⁰⁷ Acum priviți. Cînd anticristul a apărut, întîi, în ce a apărut el? Cal alb. Vedeți, păi, așa inocent cît putea el să fie, doar o învățătură în biserică. Ei au vrut părășie. Părășia voastră este cu Cristos. Dar ei au vrut o părășie. Ei doar nu au putut să sufere aceasta, ei au vrut să obțină. . .

108 Păi, voi știți, așa cum se vor ridica clii micuțe în biserică. Voi, voi știți aceasta, voi păstorii. Vedeți? Ei, așa cum ei zic, “Păsări de aceleași pene.” Dar dacă noi sîntem născuți din nou, fraților, aceea—aceea nu este atitudinea de luat, vedeți. Nu. Acum, noi—noi—noi. . .

109 Dacă noi vedem ceva greșit în frații noștri, să ne rugăm doar și să ținem aceasta înaintea lui Dumnezeu, și să iubim pe acel om pînă cînd îl aducem drept în Prezența lui Dumnezeu. Vedeți? Acela este felul, într-adevăr felul să o facem.

110 Voi știți, că Isus a zis. “Acolo vor fi buruieni înăuntru acolo,” deoarece Isus a spus că acolo o să fie, “dar să nu le smulgeți; voi veți lua și grîul cu ea.” Vedeți, “Doar lăsați-le în pace.” El va face. . . Să facă El separarea cînd vine timpul. Vedeți? Lăsați ca acestea toate să crească împreună.

111 Observați, așa cum animalul a mers afară, anticristul a mers afară pe un animal, puterea lui.

112 Oh, eu iubesc aceasta! Eu doar încep să mă simt religios chiar acum, vedeți, poate că stimularea. Observați, cînd anticristul. . . Oh, acele—acele descoperiri, în Prezența acelei mingi de Foc atîrnînd acolo în cameră! Pînă. . . Oh, frate! Deși eu am văzut Aceasta, de cînd eram un copil, de fiecare dată Acesta vine lîngă mine, Acesta mă alarmează. El aproape că mă pune într-o condiție inconștientă. Tu nu te obișnuiești niciodată cu Acesta; tu nu poți. Acesta este prea sacru.

113 Observați, așa cum anticristul a mers (patru) pe animalele lui de slujbă, acolo, Dumnezeu a trimis înainte un Animal să îl combată. Vedeți? Acum priviți. Atunci, de fiecare dată (fiara a călărit) pe calul lui, anticristul a călărit pe calul lui, pe fiara lui, să-și anunțe slujba lui; Dumnezeu a trimis Animalul Lui, de asemeni, iar El era pe Acela, să își anunțe lupta Lui cu acesta.

114 Acum, Scriptura zice, “Cînd vrăjmașul vine înăuntru ca o revărsare, Duhul lui Dumnezeu ridică un apărător împotriva lui.”

115 Și astfel cînd vrăjmașul a mers afară ca un anticrist; Dumnezeu a trimis afară un anumit fel de putere să-l întîmpine. Și atunci cînd ei. . .

116 El a mers afară din nou, ca un călăreț pe cal roșu, o altă culoare, o altă putere, o altă slujbă; Dumnezeu a trimis alta după el, să-l combată, să-și țină Biserica Lui.

117 A trimis pe a treia; din nou, Dumnezeu a trimis pe a Lui, a treia Făptură a venit și a anunțat aceasta.

118 El a trimis pe a patra; Dumnezeu a trimis a Lui pe a patra. Și atunci anticristul sfîrșește, și epocile bisericii s-au sfîrșit, de asemeni, la acel timp. Priviți. Acum, oh, aceasta este într-adevăr bine!

119 Acum, noi vedem că diavolul a schimbat, patru—patru fiare, înseamnă ce putere au descoperit ele la . . . sau ce putere a descoperit el la lume, și cum au sfârșit-o ei pe acest cal, “moarte” galben.

120 Acum să ne uităm la puterile lui Dumnezeu, al acestor Făpturi, ca să îi combată.

121 Prima Făptură a lui Dumnezeu, cu care El a mers afară să întâmpine anticristul, duhul anticrist cînd acesta era doar în învățătura lui. Acum rețineți, cînd anticristul a călărit prima dată, el era într-o slujbă de învățătură. Anticristul a călărit, întii, într-o slujbă de învățătură. Acum priviți pe acela care a mers să-l întâmpine: leul, Leul din seminția lui Iuda, care este Cuvîntul. Cînd învățătura lui falsă a mers înainte, Cuvîntul adevărat a mers să-l întâmpine.

122 Acela este motivul că noi am avut un Irineus, și un Polycarp, și—și—și—și acei oameni, un Sfîntul Martin.

123 Cînd acel anticrist a călărit cu învățătura lui falsă; Dumnezeu a trimis Învățătura Lui afară, Cuvîntul, Leul din seminția lui Iuda, care este Cuvîntul făcut manifest în Duhul Sfînt. Iar Duhul Sfînt, acolo, să Se manifeste, care este Cuvîntul!

124 Acela era motivul că Biserica timpurie avea vindecări, și minuni, și vedenii, și putere, din cauză că acesta era Cuvîntul viu, în forma Leului din seminția lui Iuda, călărind afară să combată aceea. Amin! Acum ați priceput? El trimite puterea lui, anticristul; Dumnezeu o trimite pe a Lui, Cuvîntul. Anticrist, învățătură falsă; adevărata Învățătură a mers cu aceasta, să o combată! Acum, aceea era prima. Acum, aceasta era prima Biserică, apostolică, care a mers să-l întâmpine.

125 Acum, al doilea animal pe care l-a trimis anticristul afară, era un animal roșu, care era să . . . pe care el a călărit, era să ia pacea (și) de pe pămînt, și—și război.

126 Acum, al doilea care a mers să-l combată, era Animalul bou. Boul înseamnă o muncă, un Animal de povară.

127 Și acum dacă noi am putea doar să ne oprim doar un minut. Lăsați-mă, da, lăsați-mă, doar așa ca voi să fiți siguri să vedeți aceasta acum. Acum, acela este felul care ar putea să fie puțină nedumerire pentru voi. Dar să luăm Tiatira aici. Priviți și vedeți dacă aceasta nu este o—o—o Biserică truditore, voi vedeți.

Și către îngerul bisericii din Tiatira scrie; Aceste lucruri le zice Fiul lui Dumnezeu, a cărui ochi sînt ca flăcările de foc, și picioarele lui sînt ca alama fină;

Eu cunosc faptele tale. . .

128 Vedeți, devenind toate fapte acum, vedeți, deoarece aceea era ceea ce călărea cu el.

...și dragostea ta, și slujba, (vedeți, aceasta este toată doar...) și credința, și...răbdarea, și faptele tale (iarăși, de două ori, "faptele tale"), și ultimele a fi mai multe decât primele.

¹²⁹ Vedeți, aceea arată că, Epoca Tiatira, după ce anticristul a ajuns să se așeze jos și să vină în Epoca Tiatira, micuța Biserică nu putea face nimic decât doar—doar simplu trudire.

¹³⁰ Și un alt lucru, boul este, de asemeni, este un Animal de sacrificiu. Vedeți? Ei și-au dat viețile lor tot așa de liber cum le puteau ei da, în epocile întunecoase, o mie de ani acolo în care Catolicismul a controlat lumea. Și ei doar au mers drept înăuntru, da sau nu. Lor nu le-a păsat că mureau. Dacă aceasta era moartea, aceea era în regulă. Ei au mers și au murit, oricum. De ce? Tocmai Duhul epocii!

¹³¹ Acela era motivul că ei, acela era motivul că Irineus, acela era motivul că Polycarp, Ioan, Pavel, acei oameni mari și puternici acolo afară, au combătut acel lucru!

¹³² Pavel a văzut aceasta. El a zis, "Eu știu, că după plecarea mea, că vor intra lupi printre voi, fraților, învățând lucruri perverse, și aceasta vă vor atrage departe." Priviți la acel bătrîn apostol, micuț, stînd acolo neînduplecat, spatele lui bătut plin cu dungi, ochii lui umezindu-se. Dar el a putut să vadă mai departe decât a lor...acel telescop îndreptîndu-l acolo afară, încît ei pot vedea la o sută și douăzeci de milioane ani lumină de lumină de spațiu. El a putut să vadă drept în Eternitate. Acolo era el. Și el a prezis aceasta și a spus că asta este ceea ce ar lua loc. Și a zis, de asemeni, a mers înainte în jos la cealaltă epocă ca să vină. Acum observați, acolo era el.

¹³³ Înainte, după el, Sfîntul Ioan a trăit cel mai mult. Și cînd Sfîntul Ioan a încercat să ia toate epistolele sacre, unse cu Duhul Sfînt, și le-a pus laolaltă și fac Biblia, imperiul Roman l-au prins și l-au pus pe Insula Patmos. El era acolo afară pe Insula Patmos din cauza Cuvîntului lui Dumnezeu. Polycarp l-a ajutat să traducă aceasta.

¹³⁴ Am citit, zilele trecute, scrisoarea pe care Maria însăși a scris-o către Polycarp. Și dojenind...nu dojenindu-l pe el. Ci lăudîndu-l pentru că era un om galant care putea învăța și să accepte învățătura lui Isus Cristos, Care a fost născut din ea, de la Dumnezeu. Propria notiță a lui Maria pe care ea a scris-o către Polycarp.

¹³⁵ Polycarp a fost dat hrană leilor, voi știți. Nu, el a fost ars. Aceasta—aceasta era prea tîrziu ca ei să dea drumul la un leu în arenă, și astfel ei au dărîmat o cameră de baie, o casă de baie veche acolo, și l-au pus în—în—în arenă și—și l-au ars.

¹³⁶ Și pe drumul lui, venind în jos, el pășea cu capul în jos. Sutașul Roman a zis, "Tu ești un om bătrîn, și bine respectat. De ce nu denunți tu lucrul acela?"

137 El doar a continuat să privească înspre Cer. Și un Glas a vorbit de undeva. Ei nu au putut înțelege unde. A zis, “Polycarp, nu te teme. Eu sînt cu tine.” Aha. De ce? El a stat cu acel Cuvînt.

138 Și cînd ei au început să îngrămădească scîndurile peste el, să-l ardă, acolo era o muzică Cerească venind jos. Și—și innurile de la ceva Îngeri pe undeva au cîntat cîntarea. El nici măcar o dată nu și-a clipit un ochi către batjocoritor.

139 Acela era un om distins. Aceia sînt oameni care pot suporta. Martirii în jos prin epoci, acolo, au suferit îngrozitor. Dar cum erau ei? Ei erau sub inspirația, Duhului lui Dumnezeu, puterea. Eu . . .

140 Să nu uitați asta, biserică. Și voi fraților, pe benzi, eu vreau ca voi să examinați aceasta. Cum ar putea oamenii să facă altceva pe lîngă puterea lui Dumnezeu care a fost eliberată către ei? Eu am să așez această cutie aici sus, să reprezinte aceea. Dacă Dumnezeu trimite un anumit Duh printre ei, acela este singurul lucru prin care pot să lucreze, este Duhul care lucrează printre ei. Acum noi vă vom dovedi, prin istoria Bisericii, și prin—deschiderea Peceților, și puterile care se dezleagă; și priviți, exact, Biserica a răspuns la—ungere, și ei nu puteau face nimic altceva.

141 Acum, primul a fost leul acela care a urlat, acel pur, Cuvînt neamestecat.

142 Al doilea, în Tiatira, era boul. Și Acesta era un—un împovărat. . . un Animal de povară. Scuzați-mă. Și Acesta era de asemeni un Animal de sacrificiu. Și nu era aceea exact sărmana, Biserică micuță? Roma s-a așezat acolo jos, pentru o mie de ani de epoci întunecoase, și orice care nu a profesat de a fi din biserica Romană a fost pus imediat la moarte. Iar ei trebuiau să trudească, să meargă din loc în loc.

143 Voi Masonilor, eu vă cer atenția voastră. Vă amintiți semnul crucii? Acum voi—voi știți despre ce vorbesc eu.

144 Acum observați. Acum, dacă voi—dacă voi observați, aceea purta și păstra acea Biblie. Vedeți? Iar ei trebuiau să trudească unul cu altul. Ia te uită, boul. Și cînd a venit timpul. . . Noi am citit aceasta seara trecută. Vedeți, cînd acela a mers înainte, și a venit jertfa, și ei trebuiau să se ducă.

El a zis, “Tu să nu vatămi vinul și Uleiul.”

145 Ce au făcut ei? Ei de bună voie au pășit acolo sus și au murit. Lor nu le-a păsat, deoarece Duhul Bisericii în ziua aceea era sacrificiu, trudire. Iar ei au pășit sus tot atît de liber cît puteau ei să pășească, unși cu adevăratul Duh al lui Dumnezeu din epoca aceea, și au murit ca eroi, o jertfă; mii de mii, șazeci și opt de milioane din ei în evidență.

146 Bou, sacrificiu! Oh, Doamne! Voi înțelegeți asta? [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Bine. În regulă. Acum, sacrificiu, ea putea să trudească numai în epoca aceea, să combată marea opoziție pentru acea o mie de ani.

147 Acum, al treilea animal care a mers afară de la Diavolul, era acest cal negru. Vedeți?

148 Acum, al treilea Animal care a mers afară, o putere de la Dumnezeu, ca să-l combată, să combată puterile calului negru; era un om, iscusit, deștept, cu înțelepciune de la Dumnezeu. Voi știți, un om este mai deștept, decît oricare dintre animale. Vedeți? El este mai deștept, deoarece el poate să-l înșele, cel mai mult. El este iscusit, ager. Vedeți? Iar el . . .

149 Epoca, de la epoca întunecoasă, acum venind afară din epoca întunecoasă; acum, astalaltă parte, cînd călărea acest cal negru, cînd ei au încasat pentru a lor—a lor—a lor—a lor sacrificii și tot ce au făcut ei. Iar banii erau doar . . . Oh, voi știți cum era aceasta.

150 Acum, următorul lucru care a mers afară, să combată pe acela, era Animalul cu față de om; deștept, educat, ager, fin, uns cu Duhul din ziua aceea. Voi observați aceasta? Acum, el a mers să-l combată, cu iscusința înțelepciunii lui Dumnezeu cu el. Aceea era epoca reformării, Martin Luther, John Wesley, și așa mai departe. Vedeți, aceasta era reformarea. Zwingli, și, oh, care toți, Knox, Calvin, și care toți, vedeți, au mers afară. Aceasta era o iscusință. Acum, voi priviți, exact din epoca întunecoasă, de la reformare, încoace, priviți, aceasta era dibăcia omului.

151 Dacă voi ați coborî puțin ferestrele doar un picuț! Eu cred că oamenii ajung să le fie cumva puțin cald, da, poate, acolo. Dacă voi ați trage doar ferestrele jos doar un picuț. Căci, eu știu, dacă eu stînd aici predicînd, se face cald, eu știu că și vouă vă este, acolo afară.

152 Păi, observați, aceea era dibăcia omului. Acum, voi înțelegeți?

153 Acel al treilea animal pe care Satan l-a trimis afară, el a devenit dibaci, de asemeni. Priviți, "O măsură de grîu pentru un ban. Trei măsuri de orz pentru un ban." Vedeți? Oh, Doamne! Vedeți? Schema de a face bani, viclenia, să obțină aurul lumii, și bogăția, adusă în aceasta. Aceea este exact să se împlinească. Aceea era ce a început să încaseze pentru rugăciuni. Și pentru . . . Au făcut un loc numit purgatoriu, și s-au rugat să le scoată afară strămoșii. Și, oh, voi trebuia să lăsați cu testament contractele voastre și fiecare lucru, proprietatea voastră. Biserica, era și statul, erau același, iar biserica v-a preluat proprietatea.

154 Și nu vedeți voi, că unii din acești evangheliști, din această zi, încă au aceeași ungere asupra lor? Făcînd pe oameni bătrîni să renunțe la pensiile lor, și să contracteze casele lor dincolo la anumite lucruri. Păi, frate, eu—eu nu vreau să ajung asupra aceleia, vedeți. Însă acum eu voi sta drept cu acesta; eu privesc înapoi să văd unde merg. Acum observați, acei oameni, aceea depinde de ei. Acea depinde de ei. Acea—aceea—aceea nu are nici un lucru de a face cu mine. Eu sînt doar răspunzător pentru Acesta aici.

155 Acum observați,—Făptura care a venit să-l combată, acum, era un om. Și noi toți știm că această Făptură, de om, această putere de om, în intelectele lui, a recunoscut că acel kosher pe care Martin Luther îl avea în mîna lui, cînd el urca acele trepte. . .

156 Ei au zis, “*Acesta este Singele lui Isus Cristos. Acesta este trupul lui Isus Cristos.*”

157 Iar Luther a aruncat aceasta jos, și a zis, “Acesta este pîine și vin, Acesta nu este trupul lui Cristos; deoarece, acesta a fost înălțat, și șade la dreapta lui Dumnezeu, făcînd mijlocire.” Vedeți, înțelepciune; vedeți, om.

158 Și cînd John Wesley a venit înainte, după ce Zwingli a venit înăuntru, și Calvin.

159 Și ei au adus biserica la un loc, despre securitate, pînă cînd ei nu au mai vrut treziri. “Ceea ce urmează să fie are să fie.” Asta era totul. Și ei doar au trăit orice fel de viață. Biserica Luterană este așa sucită, și biserica Anglicană! Oh, Doamne! Întreaga țară a devenit coruptă, întocmai cum este ea acum. Bisericile s-au sucit. Cînd Regele Henry al—al VIII, și a venit în Anglia, și după sîngeroasa Maria, și cînd toate aceste lucruri au avut loc. Și, atunci, biserica era așa de plină de violență și corupție. Mulți au pretins Creștinismul, și au trăit cu patru sau cinci neveste, sau făceau orice vroiau ei să facă, și purtare ușuratică, și murdărie.

160 John Wesley, studiind Scriptura, urmărind Aceasta, i s-a descoperit lui că Singele lui Isus Cristos sfințește pe credincios. Iar voi sînteți. . . nu ar trebui. . . Apoi ce a făcut el? El a venit afară într-o altă reformare. El a salvat lumea în ziua lui, cum a făcut Luther. Vedeți? Ce era aceasta? Acel om, putere de Animal, mergînd afară.

161 A dat omului înțelepciune, de înțelegere, că lucrul este greșit. “Acela nu este Singele lui Isus Cristos. Acela nu este—trupul lui Isus Cristos. Acela reprezintă trupul.” Vedeți?

162 Acea încă este o mare ceartă între Catolici și Protestanți acum. Acela este singurul lucru cu care voi nu puteți veni împreună chiar acum. La toate celelalte, ei pot să vină împreună, afară de acela; acestea în consiliile acelea pe care ei

le au. Observați acum. Însă, aceasta, însă ei—ei nu au putut să vină împreună asupra acesteia. [Fratele Branham bate în amvon de trei ori—Ed.] Vedeți?

¹⁶³ Acela, “Este Sîngele, și,” zice, “acesta este literar Sîngele; că preotul are putere să schimbe această piine în trupul literar al lui Cristos.” Aceea este ceea ce este micuțul tabernacol, în—în biserică, voi știți. Acela este motivul că ei fac semne și orice fel de ofertă păgînă cînd ei trec pe acolo, voi știți, și se apleacă pe ei înșiși, și își scot pălăria, și așa mai departe. Aceea nu este înspre clădire; acesta este înspre acel kosher care este în—tabernacol. Și observați cum Satan a tras aceea cu viclenie!

¹⁶⁴ Dar, vedeți, la timpul acela, peste ființa umană, vedeți, Dumnezeu a pus un Duh de înțelepciune asupra omului, să înțeleagă că aceea era greșit. Acum, aceea era să combată al treilea animal, care a făcut biserica așa coruptă, pe care el îl călărea, încît aceasta era îngrozitoare. Reformatorii, ce au făcut ei atunci, ei în epoca reformatoților? Ei au adus Biserica, de la ceremoniile ei păgîne de idolatrie, iarăși înapoi la Dumnezeu. Vedeți? De aceea a mers Făptura înainte, cea dibăcie a omului, călărețul, să facă aceasta.

¹⁶⁵ Acum, însă, citiți acum versetul 3 și . . . sau, Apocalipsa 3:2, doar un minut. Acum, eu am aceasta însemnat aici jos pentru vreun motiv. Acum aceasta este, vine înăuntru acum, epoca Luterană, în epoca reformatoților, din Apocalipsa 3:2.

¹⁶⁶ Ce au făcut ei, ei s-au organizat. Îndată ce Luther și-a pornit biserica lui, ei au organizat-o. În regulă, același lucru l-a făcut Wesley. Același lucru l-au făcut Penticostalii, exact, au organizat-o. Și ce fac ei? Ei preiau același sistem din care ei au ieșit. Vedeți?

¹⁶⁷ Acum priviți aceasta, Apocalipsa, vorbind despre această biserică Sardis. “Către îngerul bisericii,” este 1-ul verset, desigur. Vedeți? În regulă.

Fii veghetor, și întărește lucrurile care rămîn, . . .

¹⁶⁸ Aceea este, “Cuvîntul pe care tu l-ai învățat,” vedeți, “lucrurile care rămîn.”

. . . care sînt gata să moară: . . .

¹⁶⁹ El este chiar atunci gata să pornească înapoi într-o organizație întocmai ca biserica Catolică din care el a ieșit. Vedeți?

. . . căci Eu nu am găsit faptele tale desăvîrșite înaintea lui Dumnezeu.

¹⁷⁰ Ia te uită. Acolo este . . . Acolo merge el, drept înapoi din nou. Nu vedeți voi de ce sînt sistemele organizaționale greșite? Cine a început aceasta? Dumnezeu a început? Apostolii au început? Biserica Romano Catolică a făcut aceasta. Acum doar lăsați ca orice istoric să spună altfel. Aceasta nu este acolo. Ei

sînt, ei zic că ei sînt biserica mamă, și ei sînt. Dar ei organizează treaba, și pun un sistem, cu capul omului la acesta. Iar noi nu am luat un om, cum au făcut ei; noi luăm un consiliu întreg de oameni, îi punem împreună, și atunci voi într-adevăr aveți o confuzie. Asta-i adevărat. Cum poate un consiliu, oricum?

¹⁷¹ Aceasta este întocmai cum, noi ne gîndim că democrația este în regulă. Eu cred că ea este, de asemeni, însă aceasta niciodată nu va lucra corect. Ea nu poate. Cu o grămadă de Rickys pe aici să o conducă, cum în lume o să o faceți corect? Voi nu puteți. Observați, lucrul real era un rege evlavios.

¹⁷² Observați Făptura, a treia Făptură, acum, era iscusința unui om. Și el a reprezentat pe reformatorii care au mers înainte.

¹⁷³ De la idolul, de a lua, să zică, “*Aceasta este pîinea.*” [Fratele Branham bate din palme de patru ori—Ed.] “*Acesta este vinul.*” [Fratele Branham bate din palme de două ori.] Vedeți, anticristul încă are ceva ce simbolizează Creștinismul. El trebuie să aibe, deoarece el este “împotrivă,” vedeți voi. Și atunci, dacă el trebuie să fie împotrivă la ceva . . .

¹⁷⁴ Acum, dacă el vine tot înainte, și zice, “Oh, eu sînt un Buddha.” Păi, aceea nu are nimic. Ei toți fac. Acela este doar un păgîn, de la început.

¹⁷⁵ Dar anticristul este viclean. El are tot felul de lucruri care reprezintă Creștinismul acolo. Numai, că o are deviat pe partea cealaltă, ceva împotriva Învățăturii originale din Acesta. Vedeți, aceea este ceea ce îl face anticrist. Vedeți?

¹⁷⁶ Astfel, reformatorii, cînd Făptura a mers înainte în forma unui—unui om, să combată aceea!

¹⁷⁷ Acum, să nu uitați aceasta, clasă! Nu uitați aceasta! [Fratele Branham bate în amvon de patru ori—Ed.] Vedeți? Rețineți Aceasta, toate zilele vieții voastre! Vedeți? Aceste Făpturi sînt corecte. Aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Vedeți?

Observați, idolatria a adus . . .

¹⁷⁸ Făptura de om a mers înainte cu puterea lui Dumnezeu, prin înțelepciunea pe care Dumnezeu i-a dat-o, și a adus Biserica de la idolatrie, înapoi la Dumnezeu. Dar în . . .

¹⁷⁹ Noi aflăm, că în aceeași epocă a bisericii, cînd ei au început să se denomineze, să facă același lucru pe care ei l-au făcut la început, care l-a făcut Roma, acum ea urmează să facă fiice la acea biserică. Și ce zice ea?

¹⁸⁰ A zis, “Acum că tu ești . . . Eu nu te-am găsit desăvîrșită. Iar tu trebuie să întărești tăria aceea puțină care ți-a rămas.” Acum ascultați la El cum îi avertizează, din nou în Apocalipsa, 3:3. Să luăm . . . Păi, eu cred că am luat aceasta, doar cu cîteva minute în urmă.

*Adă-ți aminte de cum ai primit și auzit, și ține strâns,
și pocăiește-te.*

181 Doar, în alt fel, “Amintește-ți că tu ai ieșit dintr-o astfel de corupție ca aceea.” Vedeți? Și uite aici.

. . . Dacă de aceea tu nu o să veghezi, Eu voi veni la tine ca un hoț, (aha), și tu vei ști. . . și tu nu vei ști la ce ceas voi veni Eu peste tine.

182 Înainte în jos, El o să mute sfeșnicul, vedeți. Astfel, asta este. Ce este aceasta? Lumina Bisericii.

183 Și ea a mers drept în același sistem organizațional de întuneric păgîn din care ea a ieșit, și acolo rămîne ea astăzi, cu oameni cu inima cinstită gîndind că acela este Adevărul, întocmai la fel cum sînt Catolicii. Iar Protestanții rîd de Catolici; cînd, aceasta este șase din una, și o jumătate de duzină din cealaltă, exact, conform cu Cuvîntul. Înțelepciunea omului!

184 Acum observați. Oh, cum iubesc eu Aceasta! Ascultați la El acum cum îi avertizează. Acum, acum noi. . . Voi sînteți perfect de acord, fiecare din voi? Acum, dacă voi nu sînteți, scrieți-mi o întrebare. Că, acele Făpturi sînt exact identificate în fiecare epocă, așa cum Biblia le-a identificat aici. Acea este exact ce ele au făcut acolo. Istoria arată ce au făcut ele. Noi privim drept aici și vedem ce au făcut ele.

185 Și aici, acele Făpturi, eu—eu—eu nu am știut asta înainte. Eu doar ședeam acolo. Eu puteam doar să văd aceasta mișcîndu-se sus acolo, întocmai la fel cum voi vă uitați la mine. Înțelegeți? Și aceasta trebuie să fie corect, deoarece aceasta este chiar aici cu Biblia. Astfel cum veți face voi altceva decît să spuneți că aceasta este corect? Observați.

186 Acum, a patra Făptură, aceea a mers înainte să combată anticristul, în această ultimă Făptură. Sînteți voi gata? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Ultima Făptură care a fost trimisă înainte, sau ultima putere să combată anticristul care era împotriva Învățăturii lui Dumnezeu, pe anticrist, era un vultur. Înțelegeți? A patra Făptură vie era un vultur. Acum, voi doar studiați epocile, studiați Scripturile. Este vulturul! Și în Biblie, ultima epocă era o epocă a vulturului. Iar Dumnezeu seamănă vulturii cu profeții Lui. Vedeți? Acesta. . . Acum priviți. Ultima epocă, epoca vulturului, un—un descoperitor al Cuvîntului adevărat. Înțelegeți?

187 Înainte ca Dumnezeu să se miște la acțiune, așa cum El a făcut în zilele lui Noe, El a trimis înainte un vultur. Cînd El a adus pe Israel, și armata lui Faraon era gata să se ducă, El a trimis un vultur. De fiecare dată, El trimite un vultur la urmă, sfîrșitul acesteia.

188 Și aici El trimite un vultur, din nou. Asta este exact cu Cuvîntul. Astfel cum o puteți voi face altceva? Trimite un vultur, (de ce?) un descoperitor al Adevărului care a căzut tot prin epoci.

189 Astfel cum în lume putea—boul, sau—sau omul, sau orice Făptură care călărea, cum putea aceasta să fie vreodată descoperit pînă cînd a venit vulturul? Ei și-au avut locul lor; ei erau evlavioși, Făpturi trimise, întocmai la fel cum era oricare altul.

190 Leul, acela era originalul. Acolo este unde anticristul a venit sus în—în luptă.

191 Atunci el a ridicat o altă putere; El a trimis o putere să-l întîmpine.

192 Apoi el a ridicat o altă putere; El a trimis o altă putere să-l întîmpine.

193 Și atunci la ultima putere, El aduce jos vulturul, “Să restaureze pe copii înapoi din nou la Credința originală, a părinților lor.” Epoca vulturului! Atunci, voi observați, că acolo nu mai sînt Făpturi. Acelea erau toate din ele. Acela este sfîrșitul. Acum, dacă voi ați lua acum Apocalipsa 10:1, 7. Eu m-am referit la aceasta. Amintiți-vă, în epoca ultimului mesager, vedeți, ce urma să se întîmple? “Toate tainele lui Dumnezeu să fie descoperite.” Vulturul! Amin!

194 Acum voi ați văzut cele patru fiare care au călărit. Acea era perfect corect. Credeți voi asta? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Și acum aici este fiecare epocă, sau fiecare putere care a călărit în spatele ei. Și acolo este Scriptura care arată ce a făcut călărețul vrăjmașului. Acea a fost descoperit în aceste Peciți. Și de asemeni a fost descoperit acum că fiecare Făptură, putere pe care a trimis-o Dumnezeu afară, să o combată, atinge exact pe punct, pînă la timpul vulturului. Acum, dacă acesta este ultimul timp, acolo va veni un vultur, corect, și la acela. Acum, rețineți.

195 Acum, în zilele în care a venit leul, Cuvîntul original, cam o sutime dintre ei au ascultat de leu.

196 În zilele în care—a venit boul, doar o picătură mititică din ei au ascultat la mesajul bouului.

197 În zilele în care—a venit omul, el a lucrat printre oameni, vedeți, astfel El era iscusit. El a scos un grup mic afară.

198 Și ce au făcut ei? Satan a văzut aceea, astfel el doar îi trimite drept înapoi și îi căsătorește în aceasta.

199 Și amintiți-vă, cînd în sfîrșit vine vulturul, aceasta va fi o sutime dintr-un procent care vor asculta. Aceasta este o epocă a vulturului. Rețineți, aceștia sînt toți aștia alți călăreți. . . Și atunci chiar Isus a prezis, “Dacă El nu și-ar fi grăbit Venirea Lui, acolo nu va fi nici o făptură, deloc, salvați pentru Răpire.”

...?...Este asta Scriptura? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Vedeți unde sîntem noi atunci, nu-i așa, frate și soră? [“Amin.”] Vedeți unde sîntem noi?

²⁰⁰ Dumnezeu, eu sînt așa de bucuros, că eu—eu—eu nu știu ce să fac! Aceasta nu este doar ca eu să stau aici sus să—să vorbesc. Eu sînt înăuntru aici, de asemeni. Eu, eu sînt printre voi. Vedeți, eu, Acesta sînt eu. Eu am familie. Și eu am frați și surori pe care eu îi iubesc. Și Dumnezeu Cerului, este suficient de amabil să coboare și—și să descopere lucrul acela, prin al Lui propriu, prin vedenii care s-au dovedit pentru treizeci de ani, că este Adevărul. Noi sîntem aici. Noi sîntem. . . Noi am ajuns. Asta-i tot. Cercetarea științifică a dovedit Aceasta. Adevăritatea Cuvîntului a dovedit Aceasta. Iar noi sîntem aici! Și această Descoperire vine de la Dumnezeu, și Acesta este Adevărul!

²⁰¹ Ați prins voi ceva? [Adunarea, “Amin.”—Ed.] Eu doar mă întrebam dacă ați prins. Vedeți? Da, domnule. Eu s-ar putea să nu trebuiască să vă spun atunci, Duminică. Observați. Observați. Minunat! Acum, acum, observați acum.

²⁰² Și atunci conform cu—timpul în care Dumnezeu urma să elibereze lumea antideluviană, El a trimis vulturul.

Și la timpul cînd El urma să elibereze pe Israel, El a trimis vulturul.

²⁰³ Credeți voi că timpul, chiar asupra lui Ioan, pe Insula Patmos, acest Mesaj era așa perfect încît El nu a putut să-L încredințeze cu un Înger? Voi știți, că un înger este un mesager. Dar știți voi că mesagerul era un profet? Voi credeți asta? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Să o dovedim. Apocalipsa 22, să vedem dacă acesta era un vultur. Da. Vedeți, el era un. . . Sigur, el era un înger, el era mesagerul, dar el era un profet care i-a descoperit această întreagă Carte de Descoperiri lui.

²⁰⁴ Apocalipsa, al 22-lea capitol și al 19-lea verset, eu cred că asta este corect dacă eu am asta scris aici jos. . . 22:19, eu poate sînt greșit. Nu. [Cineva zice, “Aceasta este 22:9, poate.”—Ed.] 22:9, asta-i ceea ce este. Eu mă uitam la 22:9. Asta-i corect. Oh, da, aici.

Atunci el a zis către mine, Vezi ca tu să nu faci aceasta: căci eu sînt dintre slujitorii împreună cu tine, și dintre frații tăi profeți, . . .

²⁰⁵ Priviți ce a văzut Ioan aici.

. . . eu Ioan am văzut aceste lucruri, și le-am auzit.

²⁰⁶ Acum el încheie. Acesta este ultimul capitol.

. . . Și cînd eu. . . am auzit și am văzut, am căzut jos să mă închin înaintea picioarelor îngerului care a arătat aceste lucruri, care mi-a arătat aceste lucruri.

207 Și, “el,” atunci, “îngerul,” vedeți.

Atunci el a zis către mine, Vezi ca tu să nu faci aceasta: . . .

208 Nici un profet adevărat nu ar fi venerat, sau mesager de vreun fel, vedeți. Aceea este numai pentru Dumnezeu.

Atunci el a zis către mine, Vezi ca tu să nu faci aceasta: deoarece eu sînt împreună slujitor cu tine, și ai fraților tăi profeți, și a acelor care păstrează cele zise în această carte: închină-te lui Dumnezeu.

209 Vedeți? Acum, Cartea era așa de importantă, încît, Acesta este Cuvîntul lui Dumnezeu. Acum priviți. Iar cînd Cuvîntul lui Dumnezeu este adus înainte, Acesta trebuie să fie adus de către profet, deoarece acela este la cine vine Cuvîntul lui Dumnezeu.

210 Eu mă așteptam să primesc o întrebare despre asta, în—în această cutie aici. Eu mă gîndeam doar că o să le-o iau înainte, un picuț, voi știți. Eu doar simt că există una acolo înăuntru ca aceea, asta—i tot. Eu—eu doar mă gîndeam că am să ajung la ea, voi vedeți. Vedeți?

211 Fiecare Cuvînt al lui Dumnezeu este adus. Biblia nu schimbă sistemul, deloc, vedeți. Ea este același lucru. Aceasta trebuie să vină la acest văzător pe care noi îl așteptăm să sosească, acum observați, Apocalipsa 10:1, 7.

212 Acum să citim—al 9-lea verset din nou. Acum noi luăm. . . noi. . . Acum, înainte ca noi să mergem la acel verset, eu vreau să vă întreb ceva.

213 Voi vedeți, perfect, înainte ca noi să părăsim aceste Peceti? Acum rețineți, acolo nu mai este nici o putere care să meargă afară după acel vultur, vedeți, nu-i mai. De fiecare dată cînd anticristul a trimis înainte ceva, Dumnezeu a trimis o putere. Anticristul a trimis o altă putere; Dumnezeu a trimis ceva să o combată. Apoi el a trimis o altă putere; Dumnezeu a trimis ceva să o combată. Vedeți? Și atunci cînd El a ajuns jos la vultur, acela era Cuvîntul Lui, înapoi cum era El în primul rînd.

214 Acum priviți. Nu este profetul pe care noi îl așteptăm să vină, vreun om uns cu—cu Duhul ca Ilie? Acesta nu va fi Ilie, desigur. Dar acesta va fi un om, ca acela, va veni jos. Și tocmai slujba lui este să trimită, să restaureze înapoi, la acest popor căzut prin aceste răsuciri denominaționale, înapoi la Credința originală a părinților. Acum, dacă asta nu leagă Biblia aceea împreună, eu—eu nu știu ce o face. Eu—eu—eu nu pot spune mai mult despre acesta, pentru că acesta este. Voi tocmai ajungeți. Acela este Adevărul. Voi luați ceva de acolo, voi îl răsuciți. Vedeți? Astfel, aceasta, aceasta trebuie să fie în felul acela.

²¹⁵ Acum observați, acum, în al 9-lea verset, “Suflete de sub altar.” Acum, aici este unde eu am să obțin ceva dezacorduri reale. Însă doar priviți doar un minut. Și doar... Vedeți? Eu am crezut asta, de asemeni, însă aceasta nu a venit în felul acela. Noi avem... Eu întotdeauna mă gîndeam că aceste suflete sub altar erau—martirii din Biserica timpurie. Și eu sînt sigur că Dr. Uriah Smith, și fiecare dintre ei, zic că aceștia sînt. Vedeți? Dar, mă gîndeam astfel, eu însumi. Dar cînd Duhul Sfînt a arătat vedenia la aceasta, aceasta nu era; acestea nu sînt sufletele.

Acum, acum voi ziceți, “Păi, acum, eu nu știu despre asta.”

²¹⁶ Păi, acum, doar un minut, noi vom afla. Priviți. acestea nu sînt sufletele din—din Biserica Mireasă, nicidecum. Noi credeam că aceea era Biserica Mireasă așteptînd acolo, sufletele sub altar, vedeți voi, strigînd, “Pînă cînd, Doamne, pînă cînd?” Lăsați-mă să o citesc din nou acum, așa ca noi să o avem corect.

Și cînd el a deschis a cincea pecete, eu am văzut sub altar sufletele acelor care au fost uciși pentru cuvîntul lui Dumnezeu, și pentru mărturia pe care ei o țineau:

²¹⁷ Vedeți, “Cuvîntul lui Dumnezeu, și mărturia pe care ei o țineau.” Acum, să nu—să nu vă mișcați de acolo. Doar un minut, vedeți.

Și ei au strigat... Pînă cînd, ... Doamne, pînă cînd? ... (vedeți?) ... sfinte și adevărate, tu să ... judeci și răzbuni sîngele nostru asupra acelor care locuiesc pe pămînt?

Și la fiecare dintre ei li s-a dat robe albe; și s-a spus către ei, ca ei să se odihnească încă puțină vreme, pînă cînd împreună slujitorii de asemeni și—și. . . frații lor, care vor fi omorîți cum au fost ei, se va împlini.

²¹⁸ Acum, pentru că ei, la acest timp, dacă voi observați, această Pecete a Cincea fiind deschisă, vedeți, Biserica este dusă. Aceasta doar nu poate fi, sufletele sub—Biserica timpurie.

²¹⁹ Acum, acum, vă rog, dacă voi ați dat vreodată această atenție acum, deoarece aceasta este o mare controversă... controversă, astfel eu vreau ca voi să ascultați foarte de aproape acum. Și voi aveți hîrțile voastre, și lucruri cu care să scrieți. Acum, eu vreau ca voi să observați.

²²⁰ Acum, aceștia nu pot fi sufletele acelea. Deoarece, sufletele celor—celor neprihăniți, martirizați, și oamenii neprihăniți, Biserica, Mireasa, deja a fost luată sus, astfel ei nu ar fi sub altar. Ei ar fi în Slavă, cu Mireasa. Acum priviți. Căci, ei sînt duși în Răpire, în capitolul al 4-lea din Apocalipsa. Ei au fost luați sus.

221 Acum, cine sînt aceste suflete, atunci? Acesta este lucrul următor. Cine sînt ei, atunci, dacă ei nu sînt Biserica timpurie? Acesta este Israel care o să fie mîntuit ca o națiune, toți acei care sînt predestinați. Acela este Israel. Acela este Israel, însuși.

222 Voi ziceți, “Oh, așteaptă un minut.” Voi ziceți, “Ei nu pot fi.” Oh, da, ei urmează să fie mîntuiți.

223 Aici, să stabilim aceasta, doar un minut. Eu am patru sau cinci Scripturi. Eu voi lua una. Să luăm Romani, doar un minut, și să aflăm dacă ei sînt. Să luăm Cartea despre Romani, și să mergem la al—al 11-lea capitol din Romani, iar noi vom afla. Doar. . . Să citim doar aceasta, și atunci noi o vom avea prin noi înșine. Romani, al 11-lea capitol, al 25-lea și 26-lea verset. Acum ascultați la Pavel aici.

224 Și Pavel a zis, “Dacă oricine altul, chiar un Înger, a predicat vreo altă evanghelie,” (ce?) “el urma să fie blestemat.” Priviți.

Căci eu nu vreau, fraților, ca voi să fiți neștiutori despre taina (ah!), să nu vă socotiți singuri înțelepți (ia te uită); orbirea în parte i s-a întîmplat lui Israel, pînă la împlinirea, plinătății Neamurilor să vină înăuntru.

225 Ultima Mireasă Neamuri să fie adusă înăuntru, pentru Mireasă, orbirea a venit la Israel pentru scopul acela.

Și astfel tot Israelul va fi mîntuit: după cum este scris, Acolo va ieși din Sion un Izbăvitor, și va îndepărta toată neevlavia pentru Iacob:

226 Corect! Acum, ei sînt Israel, care sînt sub acest altar. Priviți. Israelul a fost orbit tocmai pentru scopul ca noi să fim mîntuiți. Voi credeți asta? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Acum, cine i-a orbit? Dumnezeu. Dumnezeu a orbit Proprii Lui copii.

227 Nu-i de mirare, că Isus, stînd acolo la cruce, și Iudeii aceia urlînd după Sîngele Lui! Aceia erau Proprii Lui copii. Și El era Scriptura. El era, Însuși, Cuvîntul. Și aici, El știind că acei oameni L-ar fi primit bucurînd! Și acela este motivul că El i-a orbit, astfel ca ei să nu-L recunoască. El a venit într-un fel așa de umilit, și i-a orbit la aceasta, ca ei să nu o primească. Vedeți? Scriptura a spus că ei o vor face. Și El i-a orbit. Erau orbiți! Isus s-a înduișat de ei, chiar așa de mult, după cum El a zis, “Tată, iartă-i. Ei nu știu ce fac.” Vedeți? Ei erau orbi. Pavel a spus că ei au fost orbiți pentru o cauză, pentru noi.

228 Observați. Acum eu vreau ca voi să priviți aceasta foarte de aproape. “Lor li s-au dat robe.” Ei nu le-au avut. Lor li s-au dat robe, robe albe, la fiecare dintre ei. Acum, sfinții au acum, deja au una; ei o obțin aici. Dar, acolo, “Lor li s-au dat robe.” Iar sfinții deja le aveau pe ale lor, și au fost duși. Vedeți? Vedeți? Ei aveau—nu aveau. . .

229 Ei, vedeți, ei nu au avut nici o șansă, deoarece ei au fost orbiți de Dumnezeu, de propriul lor Tată; astfel ca harul lui Dumnezeu să poată fi împlinit, astfel ca Mireasa să poată fi luată de la Neamuri. Este asta adevărat? [Adunarea zice “Amin.”—Ed.]

230 Lăsați—lăsați-mă să vă arăt un model frumos aici în Iosif; Iosif, omul Duh, vulturul. El a fost născut printre frații lui, întocmai cum Biserica reală este printre celelalte. Iar el putea interpreta visuri și vedea vedenii. Iar ceilalți dintre ei îl urau. Tatăl lui îl iubea.

231 Observați, atunci, că el era afară, pus afară de către frații lui, nu de către tatăl lui. Afară, de către frații lui, și a fost vândut pentru aproape treizeci de piese de argint. Aruncat într-o groapă, și presupus a fi mort.

232 Luat sus, și așezat la dreapta lui Faraon. Și din cauză că el a fost pus afară de către frații lui, vedeți, lui i s-a dat o mireasă din Neamuri, nu din propriul lui popor. Prin aceea, el a născut pe Efraim și Manase, care au fost adăugați în Israel.

233 Așa cum Israel i-a binecuvântat, prin încrucișarea mâinilor lui, de la cel mai tânăr la cel mai în vârstă, să treacă binecuvântările de la Iudei, înapoi...sau de la Iudei la Neamuri. Vedeți? Și-a încrucișat mâinile, la fiul mai tânăr, care este Biserica mai tinăra să vină înăuntru. “Biserica mamă a stat în soare; ea a născut acest prunc.” Și observați, ca să-l obțină, Israel și-a încrucișat mâinile, ca model. Și Iosif. . .

La aceiași copii, era o mamă din Neamuri.

234 Mireasa din Israel, acolo în urmă, a devenit trecută, de la vechiul Ortodox, dincolo la calea Creștină, prin Duhul Sfânt care a încrucișat mâinile lui Israel. El a zis, “Dumnezeu mi-a încrucișat mâinile.” El nu a avut nimic de a face cu aceasta.

235 Observați. Apoi, Iosif, refuzat de proprii lui frați, propriul lui popor, a luat o mireasă de Neamuri. Întocmai exact ce a făcut Isus; refuzat de către Iudei, a luat o Mireasă dintre Neamuri.

236 Acum să citim ceva aici. Eu am o Scriptură scrisă jos, Fapte 15. Și, oh, aceasta este doar cumva despre ceea ce noi trebuie să o învățăm, oricum. Acum, eu cred că am aceasta corect, citim Fapte 15:14. În regulă. Eu sper că aceasta este corect acum. În regulă. “Simeon a declarat cum Dumnezeu. . .” Nu, să începem la al 13-lea verset.

Și după ce ei și-au păstrat tăcerea, Iacov a răspuns, . . .

237 Acum, voi vedeți, ce s-a întâmplat, ei au mers la Neamuri. Vedeți? Iar cearta se desfășura, pentru că ei erau Iudei. Vedeți?

Și după ce ei și-au păstrat tăcerea, Iacov a răspuns, zicând, Bărbați și frați, ascultați la mine:

Simeon (acela era Simon Petru) a declarat cum Dumnezeu mai întâi a vizitat Neamurile, ca să scoată din ei un popor pentru numele lui.

238 Iuh! Vedeți, numele soției mele a fost Broy. Când eu am luat-o, ea a fost o Branham. Vedeți?

239 Isus ia Biserica Lui afară, sau Mireasa Lui, afară dintre Neamuri. Aceasta este Scriptura, tipizat, întocmai ca și Iosif.

240 Acum observați aceasta, acum, aceste suflete sub altar. Păi, cei . . . acesta, "Aceste suflete," înțelegînd acum, "care sînt sub altar," păi ei au fost martirizați de către oameni păcătoși ca Eichmann. Vedeți? Ei o țin drept înainte, milioane de ei, vedeți, însă ei rămîn Iudei.

241 Acum, rețineți. Ce era aceasta? "Ei au fost omorîți din cauza Cuvîntului lui Dumnezeu," nu pentru mărturia lui Isus. Ați înțeles voi asta?

242 Dar, amintiți-vă, că Biserica vine înăuntru, de asemeni, martirii Bisericii, erau pentru Cuvîntul lui Dumnezeu și mărturia lui Isus Cristos. Cît de mulți cunosc asta, aici la . . . [Adunarea zice, "Amin."—Ed.] Da. În regulă.

243 Acum, însă aceștia nu aveau mărturia lui Isus Cristos.

. . . pentru Cuvîntul lui Dumnezeu, și mărturia pe care ei au ținut-o:

244 Iudeii! Iar Hitler i-a urît, la fel și Eichmann, la fel și Stalin, tot restul lumii. Vedeți? Dar ei au stat devotați cu ce au crezut ei. Iar ei i-au omorît pentru că ei erau Iudei.

245 Ați știut voi că Martin Luther a avut cumva aceeași idee, de asemeni? Acesta este adevărul. El a zis, "Toți Iudeii ar trebui să fie scoși afară. Ei sînt anticrist." Vedeți? Însă el era doar sub o altă distribuire, și nu a văzut aceasta, nu a văzut Cuvîntul.

246 Acum Cuvîntul, Adevărul, vine înainte. Cum o să orbiți voi vreodată Israelul? Voi nu o puteți face. Nu.

247 Oh, cum a putut acel profet să stea sus acolo, în ziua aceea, și să zică, "Tu arăți ca un unicorn, Israele"? Când ei au încercat să-i arate părțile lui cele mai rele! El a zis, "Păi," a zis el, "oricine te binecuvîntează va fi binecuvîntat, și oricine te blastămă va fi blestemat." Asta-i adevărat. Oh, omule! Cum o să faci tu aceasta?

248 Odată ei au crezut că Dumnezeu o să uite, cînd profetul a văzut lucrul acela întunecat venind pentru Iudei. Omul acela stînd acolo, iar Cuvîntul lui Dumnezeu s-a turnat către el. El a zis, "O Doamne, o să părăsești Tu pe poporul Tău?"

El a zis, "Ce este aceea de lîngă tine acolo?"

El a zis, "O prăjină de măsurat."

249 A zis “Cît de înalt este pînă la Cer? Măsoară aceasta.” Aha. “Cît de adîncă este marea?”

El a zis, “Eu nu o pot face.”

250 El a zis, “Nici Eu nu pot, nici Eu nu pot să uit vreodată pe Israel.” Nu, domnule. El nu are să-l uite.

251 El trebuia să-și orbească Propriul Lui copil. Acum, gîndiți-vă la asta. Orbește Propriul Lui copil, să ne dea nouă o șansă, iar noi O refuzăm. Acum, nu vă face asta să vă simțiți cam așa de mărunți încît voi ați putea să vă tîrîți sub un bloc de ciment cu o pălărie de zece galoane pe voi, și să nu atingeți aceasta? Aceea este destul de mic, voi știți. Oh, Doamne! Da.

252 “Ei au ținut pentru Cuvîntul lui Dumnezeu.” Ei erau Iudei. Ei aveau legea lor; ei au stat cu aceasta. Vă amintiți seara trecută, acum? Vedeți? Ei au stat cu aceea. Iar ei erau Iudei, și ei aveau legea. Iar legea era Cuvîntul lui Dumnezeu, și ei au stat drept lingă aceasta. Asta-i adevărat. “Și pentru mărturia ce ei au ținut-o, ei au fost martirizați.” Și aici erau suflete sub altar, după ce Biserica a fost dusă.

253 Acum priviți. Ei, în orbirea lor, au martirizat pe Mesia al lor, și acum ei recoltau pentru aceasta. Ei și-au dat seama. Ei au recunoscut aceasta, după ce aceasta s-a dus. Ei L-au văzut atunci, cînd ei au venit înaintea altarului lui Dumnezeu. Dar acum harul lui Dumnezeu este la ei.

254 Priviți. Acum, ei nu puteau, în nici un fel, să fie sfinți, deoarece ei ar fi fost deja cu robe. Dar aici sînt ei acum, doar “suflete sub altar, pentru Cuvîntul lui Dumnezeu, și mărturia ce ei o țineau,” să fie poporul lui Dumnezeu, Iudeii.

255 Dar acum, priviți, harul lui Dumnezeu vine la ei. Și Isus le dă, la fiecare, o robă albă, (oh, Doamne, priviți; drept acolo, după ce Biserica este dusă), deoarece ei erau loiali față de cauza lor. Iar ei au fost orbiți, și ei nu au știut aceasta. Ei nu au știut aceasta. Ei au jucat exact partea pe care Dumnezeu a hotărît-o pentru ei să o joace. Și aici, aici, Ioan privește acolo și vede suflete sub altar. Acum priviți, el vede acele suflete. Priviți cum le numește el.

Ei strigă, “Doamne, pînă cînd?”

Priviți, “Încă mai puțină vreme.” Vedeți?

256 Să luăm asta, așa cum noi mergem jos, drept prin Scriptură acum. Ei și-au dat seama că ei au omorît pe Mesia al lor. Vedeți? Și ei nu au știut-o, însă apoi și-au dat seama. Ei au—ei au ajuns omorîți, înapoi, să plătească pentru aceasta, făcînd acolo răul. Și acum priviți ce lucru trebuiau ei să facă! Vedeți, ei au fost vinovați de omor, astfel ei au ajuns omorîți. Vedeți? Ei au strigat, “Sîngele Lui să fie peste noi!” Vedeți? Asta-i adevărat. Și ei au fost orbiți.

257 Acum, dacă ei nu ar fi fost orbiți; Dumnezeu a zis, “Lăsați-i în pace. Ei nu sînt vrednici.” Dar fiindcă ei au fost orbiți de Dumnezeu, harul Lui a ajuns jos la ei. Amin! Vorbiți despre har uimitor! Și le-a dat fiecăruia o robă, pentru că tot Israelul va fi mîntuit, fiecare care își are numele scris. Asta-i adevărat. Isus le-a dat robe.

258 Cum a făcut Iosif la frații lui; un model. Priviți, cînd Iosif a stat acolo, și cînd el în final. . . El s-a făcut cunoscut acolo lîngă altar, propriul lui altar, în palatul lui, tronul lui. El a zis, “Fiecare să mă părăsească.” Soția lui era acolo în palat; unde va fi Mireasa.

259 Și el a zis către ei, el a zis, “Voi nu mă cunoașteți?” Măi, el vorbește Ebraica acum. “Eu sînt fratele vostru, Iosif.” Oh, Doamne!

Ei au zis, “Acum, oh, tu o să ne prinzi.”

260 A zis, “Așteptați un minut. Așteptați un minut. Dumnezeu a făcut asta pentru un scop. Voi trebuia să mă aruncați afară, pentru ca să păstrați viața.” Glorie! Ia te uită, exact. A zis, “Să nu, să nu vă miniați pe voi înșivă.” Vă amintiți că Iosif a spus asta? A zis, “Nu fiți miniați pe voi înșivă. Totul este în ordine acum. Totul s-a sfîrșit. Dumnezeu m-a trimis aici, înaintea voastră.”

261 Voi știți, Biblia a spus că ei vor zice către El, cînd ei Îl văd venind, au zis, “Spune, Tu ești Mesia, noi știm. Dar, dar, cum este cu cicatricele acelea?” Vedeți?

262 El a zis, “Oh, Eu le-am primit în casa prietenilor Mei.” Prieteni?

263 Și atunci cînd ei și-au dat seama, acei care au rămas, cei o sută patruzeci și patru de mii, Biblia a spus că ei se vor separa, o casă de la cealaltă. Și vor dura zile, doar să plîngă, și să se vaite, și să umble în sus și-n jos pe dușumea; să zică, “Cum am făcut noi aceasta? Cum am făcut noi aceasta? Păi, noi am răstignit pe propriul nostru Mesia.” A zis, că vor plînge ca o casă pentru singurul lor fiu născut, “Cum am făcut noi aceasta?”

264 Acei Iudei, ei sînt—ei sînt cei mai religioși oameni din lume; aleșii lui Dumnezeu. Dar El i-a orbit, să ne ia pe noi, iar noi refuzăm Aceasta. Ce este judecata bisericii Neamurilor! Ia te uită. Vedeți? Orbiți intenționat, de către Dumnezeu, astfel ca El să ne poată lua, o Mireasă pentru Isus. Îi scoate pe ei din. . . Vedeți? Și dinainte a tipizat aceasta, și fiecare lucru.

265 Acum voi vedeți cine sînt sufletele? Ei nu sînt sfinții martirizați. Ei sînt duși. Asta-i adevărat. Observați, că ei erau, ei erau deja duși. Vedeți?

²⁶⁶ Astfel, la aceștia li se dă robe, la fiecare din ei. Și acum eu vreau ca voi să observați. Dar acum harul lui Dumnezeu se apleacă către ei. Isus le dă la fiecare o robă albă, cum a făcut Iosif, harul lui către frații săi.

²⁶⁷ Acum priviți. Deși ei au încercat să scape de Iosif, de asemeni, însă harul lui a ajuns drept jos la ei. Vedeți? “Oh, aceasta este în regulă. Aceasta este în regulă. Voi nu ați vrut să faceți aceasta. Dar, vedeți, acela era Dumnezeu care a făcut asta. Vedeți? Dumnezeu v-a lăsat pe toți să faceți asta astfel ca El să poată să mă alunge afară, și să mă aducă aici jos astfel ca eu să pot să salvez vieți pentru oameni, pe aceste Neamuri de aici, de unde mi-am luat soția. Eu nu aș fi avut nici o soție dacă—dacă eu aș fi stat înapoi acolo sus. Acum, eu îmi iubesc soția. Ea mi-a făcut acești copii de aici.” Și a zis, “Eu—eu. . . Și acum—acum eu vin să vă iau pe voi toți. Acum voi toți urmează să aveți bine, de asemeni. Eu am să vă aduc aici jos. Noi toți o să locuim împreună, ca o familie mare.” Vedeți? Vedeți? Vedeți? A zis, “Un lucru eu vreau să vă întreb. Mai trăiește bătrînul meu tată?” Oh!

²⁶⁸ Și priviți-l, ce i-a făcut el la micuțul Beniamin, care este un model al celor o sută patruzeci și patru de mii, așa cum noi vom lua mai târziu. Vedeți ce a făcut el? El doar a alergat repede spre Beniamin, a căzut pe gîtul lui și a început să-l îmbrățișeze. Acel frate micuț care a fost născut în familie după ce el a fost dus, vedeți; de către mama lui, prima biserică, biserica Ortodoxă. Cei o sută patruzeci și patru de mii au fost născuți în absența Lui, în timp ce el a fost departe să-și ia Mireasa Lui dintre Neamuri. Oh, Doamne! Nu face aceea doar ceva pentru voi! Iat-o acolo. Astfel voi vedeți cine sînt ei? Acolo sînt ei.

²⁶⁹ Observați acum, deși ei au încercat să scape de Iosif, harul lui s-a întins către ei.

²⁷⁰ Deși ei au încercat să scape de Isus, El totuși vine drept înapoi în jur (deoarece ei erau orbi) și le dă, la fiecare, o robă albă. El urmează să-i ia drept înăuntru, acasă, oricum. Nu contează cîtusi de puțin, deoarece El a spus, “Eu îi voi salva pe toți, oricum.” Vedeți?

Acum versetul 10. Observați, ei au cerut după “răzbunare.” Vedeți?

²⁷¹ Acum, dacă aceea ar fi fost Mireasa, ea ar fi fost ca Ștefan. “Tată, iartă-i,” voi știți. Vedeți?

²⁷² Dar aceștia sînt Iudei care tocmai au venit înăuntru, vedeți. Ei au cerut după “răzbunare.” Observați iarăși, vedeți, El a zis iarăși. . . Observați, aceasta nu este. . . El a zis, “Aceștia sînt frații tăi,” Iudeii. Cei o sută. . . Acum ei au vrut răzbunare. Ei au zis, “Oh, noi o să. . . Noi, noi vrem ca Tu să ne răzbuni jos acolo.”

273 El a zis, “Doar încă puțină vreme, acum, doar încă puțină vreme.” Căci, observați, lăsați-mă să o citesc aici. Aceasta este în al—al 10-lea verset. În regulă.

Și ei au strigat cu un glas tare, zicînd, Pînă cînd, O Doamne, sfinte și adevărate, nu judeci Tu și răzbuni sîngele nostru asupra acelora care locuiesc pe pămînt?

Și la fiecare dintre ei li s-au dat robe albe; și s-a spus către ei, ca ei să se odihnească încă . . . puțină vreme, vedeți, (ce?) puțină vreme, pînă cînd împreună slujitori cu ei . . .

274 Vedeți? Acum ce este aceasta? Profetii predică acum la Israel. Vedeți?

. . . pînă cînd ai tăi împreună slujitori de asemeni . . . ai tăi împreună slujitori și de asemeni frații tăi, care o să fie omorîți . . .

275 Vedeți, acei predestinați să le fie făcut astfel. Voi vedeți?

. . . să fie omorîți cum erau ei, să fie împlinit.

276 Vedeți, cu alte cuvinte, aceasta le este predestinat lor. Aceasta este Scriptura, că ei trebuie să o facă. “Și doar odihniți-vă pentru puțină vreme. Acum voi aveți robele voastre; voi vă duceți acasă; și doar ședeți acolo pentru puțină vreme, vedeți, așteptați doar un pic.”

277 Acum observați. Acum observați, “Frații tăi.” “Frații tăi încă trebuie să fie omorîți,” care înseamnă cei o sută patruzeci și patru de mii încă să fie chemați în Necaz. Cei o sută patruzeci și patru de mii care sînt chemați.

278 Doresc ca noi să fi avut timp. Noi am putea lua aceasta mîine seară, dacă Domnul va voi, noi . . . doar înainte ca noi să intrăm în cealaltă Pecete. Vedeți?

279 De asemeni, acum priviți, ei trebuie să fie martirizați de către anticrist. Noi doar am trecut prin aceasta; și observați, în ultima lui călărie, unde el rupe—rupe acel legămînt cu Iudeii aceia jos acolo. Și acolo merge ea. Vedeți?

280 Acești Iudei, cei o sută patruzeci și patru de mii, sînt să fie chemați afară de către cei doi martori din Apocalipsa 11. Acum, vă amintiți, că ei urmau să profețască.

281 Voi ați citit asta. Cît de mulți ați citit asta? [Adunarea, “Amin.”—Ed.] Sigur, noi toți cunoaștem, citind Scriptura.

282 Și ei profețesc, acești doi martori profețesc, în timpul celei de a doua jumătăți din a șaptezecoa săptămînă a lui Daniel. Acea este ultimii trei ani și jumătate.

283 Vă amintiți cum am luat a șaptezecoa săptămînă a lui Daniel? Am spus că noi vom avea nevoie de aceasta cînd noi

ajungem aici. Eu nu am știut de ce, însă eu doar. . . Ceva mi-a spus că noi o să avem nevoie de aceasta, și iată-ne aici. Da. Vedeți?

²⁸⁴ Observați, în timpul lui Daniel. Acum amintiți-vă, că lui Daniel i s-a spus că, “Mesia va veni,” prințul, “Mesia,” adică, “și El va profeti. Israel încă avea șaptezeci de săptămâni rămase. Iar în mijlocul celei de a șaptezecă săptămâni, Mesia va fi stîrpit, și jertfa zilnică va fi luată.” Este asta adevărat? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] “Dar acolo încă erau trei săptămâni, și jumătate hotărîte.”

În acest bloc, El ia Mireasa Neamurilor.

²⁸⁵ Acum, Ea merge sus. Și cînd Ea merge sus, doi profeti se ridică la Israel. Vedeți?

²⁸⁶ Și acele suflete care au fost martirizate, acum, în jos pe aici, reali, Iudeii adevărați în jos pe aici; care își aveau numele în Carte, care au trăit viața drept și au făcut lucrul drept, au trăit Iudaismul pînă la punct. Ei, ei au fost martirizați de către Eichmann și mulți alții. Oameni cinstiți, milioane de ei jos acolo! Și Germania aceea i-au pușcat la moarte, și i-au omorît, și i-au ucis, și i-au spînzurat pe garduri, și i-au ars, și i-au incinerat, și toate celelalte. Acel fără sînge, sau inima de sînge, Hitler flămînd, și Stalin, și Musolini, și toți acei oameni care i-au urît pe acei Iudei!

²⁸⁷ Eu cred că acela este unul din—unul din lucrurile care țin această națiune împreună, pentru că ei întodeauna au respectat pe Iudeu, asta-i adevărat, i-au dat lui un loc. Voi onorați pe Iudeu, și Dumnezeu vă va onora pe voi.

²⁸⁸ Acum, există o grămadă de Iudei care sînt renegați, întocmai cum există Neuidei în același fel.

²⁸⁹ Dar Iudeul adevărat, Dumnezeu i-a pus numele în Carte înainte de întemeierea lumii. Și aici era el, omorît în acest timp. Și amintiți-vă, gîndiți-vă la aceasta acum, cît de perfect este aceasta. Chiar după acele milioane de Iudei măcelăriți, oameni nevinovați, de către națiunile lumii; aici spune Scriptura, chiar în timpul acesta, că ei sînt fiecare sub altar, își dau seama ce s-a întîmplat, și lor li se dă robe albe.

²⁹⁰ Și ei au zis, “Păi, de ce? Putem noi să mergem înapoi la împărăție chiar acum?” Împărăția Iudaică urmează să fie așezată pe pămînt, voi știți. Ioan a spus că împărăția era acolo, vedeți, să fie așezată.

Acum, aceasta este Împărăția Evangheliei, voi vedeți.

²⁹¹ Dar împărăția Iudeilor va fi predicată de către acești—acești doi profeti, astfel observați—împărăția de pe pămînt aici.

²⁹² “Împărăția Cerurilor este propovăduită,” . . . de către Iudei, sau la . . . eu vreau să spun, “la Neamuri.”

293 Împărăția de aici pe pământ, este să fie așezată în Mileniu, după, Mileniul la Iudei.

294 Acum observați. Observați aceasta acum, aici, în timp ce ei—în timp ce ei predică, vedeți.

295 Înainte ca acești—acești profeți să se ridice pe scenă; acești Iudei care trebuiau să moară sub Eichmann și ceilalți sînt, fiecare din ei care au fost predestinați, li se dă (prin har) o robă albă. Fiecărui din ei li se dă o robă albă. Observați.

Acum ce se întîmplă? Îndată ce aceea are loc . . .

296 Eu urmăresc ceasul acela în spate acolo, și eu știu că noi sîntem—noi sîntem întîrziți. Însă eu nu vreau să . . . Vedeți, eu—eu . . . Acei . . . observînd pe acei sărmani oameni stînd acolo. Dumnezeu să vă ajute, fraților. Eu sper că fiecărui dintre voi vi se dă o robă albă în ziua aceea, vedeți. Stînd, schimbînd înainte și înapoi, durîndu-vă picioarele. Iar unii dintre voi ați lucrat toată ziua. Eu știu ce este aceea. Și priviți aici . . . Și unele din sărmanele femei bătrîne stînd sus. Eu observ pe unii din acești oameni că își dau locurile lor la femei; și altcineva a dat, la o sărmană mamă cu un bebi. Iar eu—eu—eu—eu văd toate astea, vedeți, și eu sînt sigur că El vede. Observați. Însă eu nu vreau să vă țin prea mult. Dacă eu vă pot face să vedeți Mesajul, asta-i tot ce vreau ca voi să faceți, vedeți.

297 Acum observați acești Iudei. Eu trebuie să fac asta, pentru ca să vă las să vedeți descoperirea acestei Peceti; vedeți ce este aceasta, aceste suflete de sub altar, și cine sînt ei. Acum observați.

298 În timpul lui Daniel, acum, a doua jumătate din a șaptezecoa săptămînă. Acum amintiți-vă, “Mesia urma să fie stîrpit la mijloc.” Aceea este mijlocul. Păi, ce este jumătate din șapte? [Adunarea zice, “Trei și jumătate.”—Ed.] Trei și jumătate. Cît timp a predicat Cristos? [“Trei și jumătate.”] Asta-i adevărat. Acum, “Dar există hotărît încă, pentru popor,” (ce?) “alți trei ani și jumătate.”

299 Păi, în timpul acesta, păi, vedeți, ce se întîmplă, este, Biserica Neamurilor este selectată în cele șapte epoci ale bisericii, și se duce sus.

300 Și cînd face așa, toți acești Iudei care sînt martirizați peste tot acolo din cauza orbirii, șezînd sub altar, Dumnezeu vine acolo și zice, “Voi vedeți ce a fost aceasta? Acum Eu vă dau la fiecare o robă.”

Ei au zis, “Pînă cînd, Doamne? O să mergem înăuntru acum?”

301 A zis, “Nu, nu, nu, nu. Semenii voștri, Iudeii, trebuie să sufere un picuț, încă. Ei trebuie să fie martirizați cum ați fost voi martirizați. Fiara trebuie să-i prindă cînd el își rupe legămîntul.”

302 Acum observați. Și acum observați, odată. . . Acum doar amintiți-vă, acești profeti sînt să profetească conform cu Apocalipsa 11. Voi, voi v-ați ridicat mîinile, voi ați citit aceasta. Vedeți? Și lor li se dă putere.

303 Iar noi urmează să aflăm cine sînt ei, doar într-un minut, cu voia Domnului. Acum observați cine sînt acești profeti. Și acum Biblia spune aceasta aici. Sigur, El o face. Sigur! Vedeți?

304 Acum, observați, la mijlocul acestor trei săptămîni și jumătate acum, în care ei profeteșc jos aici și—Apocalipsa aici zice. . . Și ei—ei au profetit o mie trei sute și patruzeci de zile. Dacă. . .

305 Acum, calendarul Iudaic obișnuit, timpul obișnuit al calendarului lui Dumnezeu, este exact treizeci de zile într-o lună. Calendarul Roman, este ce l-a amestecat. Calendarul obișnuit este treizeci de zile într-o lună.

306 Acum, dacă voi vreți să luați treizeci de zile, și adăugați trei ani și jumătate la aceasta, și vedeți treizeci de zile, și, păi, ce aveți voi? O mie trei sute și. . . sau două sute și șaiszeci de zile. “O mie două sute și șaiszeci de zile (șaiszeci de zile),” exact trei ani și jumătate.

307 Acum, voi vedeți, nu există nici o greșeală la aceea. Acolo este acesta, doar se potrivește împreună ca o—o potrivire venind laolaltă. Observați, acei doi profeti au predicat pentru trei ani și jumătate, la Iudei. În aceea, sînt chemați afară, cei o sută patruzeci și patru de mii.

308 Și atunci, observați, acești doi profeti sînt exact Moise și Ilie. Vedeți? Vedeți? Acum priviți, priviți, a lor. . . Priviți la slujba lor. Acum priviți ce fac acești profeti. “Ei au putere să lovească pămîntul cu o plagă, atît de des cum vor ei.” Cine a făcut aceasta? Moise. “Ei au putere să închidă cerurile, și să nu ploaie în ziua slujbei lor.” Cine a închis cerurile pentru trei ani și jumătate? [Adunarea zice, “Ilie.”—Ed.] Acolo sînt ei. Aceia sînt ei. Vedeți, aceasta este. . .

309 Vedeți, omul, cînd el moare, el nu-și schimbă starea lui. El nu-și schimbă compoziția lui, vedeți. Priviți, cînd—cînd, înainte. . .

310 Cînd Saul a alunecat, și acolo nu erau profeti în țară, el nu a putut să înțeleagă ce să facă—ce să facă. El era sus împotriva acesteia. El mergea la luptă. El a mers la vrăjitoarea din Endor.

311 Acum, doar sîngele taurilor și țapilor, și ea a putut să facă aceasta. Și ea a chemat sus duhul lui Samuel.

312 Și cînd a venit Samuel sus, acolo a stat el, în roba lui de profet. Nu numai aceea, dar el încă era un profet. A zis, “De ce m-ai chemat tu din odihna mea,” vedeți, el a zis,” văzînd că tu ai devenit un vrăjmaș al lui Dumnezeu?” El a zis, “Pe la timpul

acesta, miine seară, tu vei cădea în bătălie. Și la timpul acesta, miine seară, tu vei fi cu mine.” Și aceea era exact ce s-a întâmplat. Vedeți? Nu numai. . . El încă era un profet. Vedeți?

³¹³ Toți acești oameni încă sînt profeți. Acum noi o să intrăm puțin adînc în aceasta, doar în cîteva minute, cu voia Domnului. Vedeți?

³¹⁴ Oh, Doamne, cum iubesc eu acel Cuvînt! Nu-i de mirare, “Omul nu va trăi numai cu pîine. Fiecare Cuvînt care iese din gura lui Dumnezeu!”

³¹⁵ Acești doi profeți sînt Moise și Ilie, conform cu lucrarea lor fiind remodelată din nou. Acea, aceea a fost întotdeauna slujba lor. Acum observați, întocmai cum au făcut ei. Acea nu i-a schimbat. Rețineți, acești oameni nu au murit. Priviți doar un minut.

³¹⁶ Acum, să nu confundați, înainte ca noi să ne depărtăm de la aceasta. Să nu confundați slujba a cincea oară a lui Ilie cu slujba lui a patra oară. Eu vă spuneam vouă, că Biserica Neamurilor îl așteaptă pe Ilie. Corect.

³¹⁷ Și aici este el dincoace cu Iudeii. Amintiți-vă, el nu poate să vină patru; acela este—acela este numărul vrăjmașului. El trebuie să fie cinci.

³¹⁸ Prima dată cînd el a venit, el era Ilie, însuși. Data următoare cînd el a venit, el era Elisei. Data următoare cînd a venit, el era (ce?) Ioan Botezătorul. Data următoare cînd el vine, este pentru îngerul al șaptelea. Și cînd el vine a cincea oară, el este cu Moise acolo, predicîndu-le lor. Sigur. Da, domnule. Nu-l confundați. Aha.

³¹⁹ Cinci, dacă voi vă cunoașteți numeralele voastre—voastre din Biblie, cinci este numărul de har lucrător. Și aceea este ce El a făcut. Acum, priviți, voi vreți să știți unde este aceasta. A fost Isus un lucru de har? J-e-s-u-s, cinci, l-u-c-r-u. Este aceasta corect? Lucru, pentru—pentru iubire pentru voi. Și cînd voi veniți la El, cum veniți voi, prin ce? C-r-e-d-i-n-ț-ă în l-u-c-r-u [în Engleză este F-a-i-t-h—Trans.] Este aceasta corect? Lucru este numărul harului, în regulă, către credincios.

³²⁰ Observați, primul Ilie, acela era el. Al doilea era Elisei. Al treilea era Ioan. Al patrulea era îngerul al șaptelea, sau ultimul mesager la Biserică, conform cu Maleahi 4 și Apocalipsa 10:7. Acum, a cincea oară, el este un mesager la Iudei, la cei o sută patruzeci și patru de mii, la Iudei, după ce Biserica este dusă.

³²¹ Eu—eu—eu doar mă simt puțin ciudat, vedeți. Vedeți? Priviți, dacă unii cred. . . Eu vreau ca voi să pricepeți aceasta acum, vedeți. Dacă unii încă cred că Maleahi 4, “să restaureze” pe oameni, este același lucru pe care el urmează să-l facă jos aici la Iudei, și cred că acesta este tot la fel, lăsați-mă doar ca să îndrept aceasta pentru voi, doar un minut. Vedeți, aceasta ar

fi un pic cam confuz. Pentru că, rețineți, în Maleahi 4, zice, “Reîntoarce Credința părinților...sau copiii înapoi la părinte.” Vedeti, înapoi la părinte!

³²² Acum lăsați-mă să vă arăt deosebirea slujbei. Dacă el vine să reîntoarcă Credința copiilor înapoi la părinți, el ar nega pe Cristos. El ar merge înapoi la lege. Este aceea corect? Părinții au ținut legea. Voi pricepeți aceasta? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.]

³²³ Observați, când Elisei, când el a venit să-și îplinească slujba lui în Maleahi 4, vedeți, ca Maleahi 4, Ilie era singur.

³²⁴ Dar când el a venit să slujească la Iudei, din Apocalipsa 11, el avea pe Moise cu el. [Fratele Branham bate din palme de două ori—Ed.] Astfel, acolo nu este nici o confuzie, nici un pic. Vedeti? Pricepeți aceasta? [Adunarea zice, “Amin.”]

³²⁵ Când vine Elisei, din Maleahi 4, el este singur. Ilie va funcționa; nu Ilie și Moise. “Ilie” se va ridica. Însă aceeași inspirație, că, a zis că Ilie va veni pentru ultima parte a epocii bisericii, “să restaureze Credința copiilor înapoi la Credința originală a părinților,” Credința apostolică, la care voi trebuie să mergeți înapoi. Iar anticristul i-a tras pe ei toți afară. “Să restaureze înapoi,” așa cum toate celelalte Scripturi s-au îmbinat împreună. Vedeti, el vine singur. Vedeti?

³²⁶ Dar când el vine la Biserică, Biblia . . . sau vine la cei o sută patruzeci și patru de mii, Biblia declară clar că amîndoi el . . . Acolo sînt doi dintre ei, nu unul dintre ei. Doi dintre ei! Iar prima lui slujbă nu putea să-i ia pe Iudei și să-i pună înapoi la lege, devine el . . . deoarece el vine, predicînd pe Cristos la cei o sută patruzeci și patru de mii, amin, “Acolo este El, acel Mesia care a fost stîrpit.” Amin! Asta este, astfel să nu o aveți confuz. Aceasta nu este confuzie. Scriptura nu minte, nici un pic.

³²⁷ Glorie! Oh, când am văzut asta, eu am sărit în sus! Am zis, “Mulțumesc Ție, Doamne,” când eu am privit aceasta că ia loc acolo. Am văzut că Ilie a umblat acolo afară pentru acea prima epocă, singur, și el era singur. Apoi când l-am văzut că vine din nou, departe înainte acolo pe altundeva, acolo erau doi dintre ei când a avut loc aceea. Am zis, “Iat-o acolo. Aceea, aceea o face, Doamne. Amin! Eu o văd acum! Aleluia!” Aceea este exact.

³²⁸ Dacă eu nu aș fi menționat aceasta, aceasta ar fi fost puțin cam confuz pentru cineva. Dar El—El mi-a spus să o menționez, astfel eu am făcut-o.

³²⁹ Observați, acești oameni sînt ținuți în viață de Dumnezeu, de la slujba lor originală, pentru serviciu viitor; ei au servit aceasta așa de bine. Vedeti? Doar gîndiți, că acel duh al lui Ilie slujește de cinci ori; Moise, de două. Ce? Stau în viață pentru mai departe, serviciu mai departe.

330 Nici unul dintre ei nu erau morți acum; să nu credeți voi asta. Ei au fost amîndoi văzuți, vii, vorbind cu Isus pe Muntele Transfigurării. Dar, rețineți, ei trebuie să moară.

331 Acum, acum, Moise de fapt a murit. Dar el a înviat, deoarece el era un model perfect al lui Cristos. Vedeti? Nimeni nu a știut vreodată unde a fost el îngropat. Îngerii au venit și l-au luat. Vedeti? El a avut escortă de îngeri. Aha. De ce? Nici un muritor nu-l putea duce unde se ducea el. El doar a trecut printr-un act, asta-i tot. El avea îngeri, escortatori, vedeți, deoarece Ei l-au dus unde trebuia el să fie. Nimeni nu știe.

332 Chiar și Satan, nu a știut măcar. El s-a certat cu Arhanghelul. Asta-i adevărat. El nu a putut înțelege ce i s-a întîmplat lui Moise. “Eu l-am văzut tremurînd acolo. Și uitîndu-se afară peste țară, și uitîndu-se înapoi la copii, și așa mai departe, eu l-am văzut tremurînd. Dar el a pășit sus pe Stîncă, și aceea a fost ultima dată cînd l-am văzut.”

333 Acea era Stîncă! Acea era Stîncă! Lăsați-mă să stau pe Stîncă aceea, la capătul drumului meu! Da, domnule! Acum, . . . Frații mei de culoare obișnuiau să vină aici sus și să cînte un cîntec micuț, “Dacă eu aș putea, eu cu siguranță aș sta pe acea Stîncă unde Moise a stat.” Da, domnule! Oh, aceea este Stîncă pe care eu vreau să stau, de asemeni. Prin credință eu stau acolo.

334 Dar amintiți-vă, că Ilie, el doar a obosit, deoarece el avea o mulțime de lucru înaintea lui. [Fratele Branham pauzează. Adunarea ride—Ed.] Astfel el era destul de bine epuizat, iar Dumnezeu doar i-a trimis un voiaj Acasă, asta-i adevărat, i-a trimis un car. Este asta adevărat? [“Amin.”] L-a luat sus. El nu a murit, pentru că El l-a ținut în viață. El avea o lucrare viitoare pentru el. L-a lăsat să ungă un om, de asemeni, vedeți, să vină înainte în Duhul lui.

335 Dar ei trebuie să guste moartea. Acum Apocalipsa, al 11-lea capitol. Acum, să mergem, eu sînt chiar aici oricum. Să atingem doar aceasta, Apocalipsa 11. Priviți și vedeți dacă ei nu sînt amîndoi uciși. Da, domnule. Ei amîndoi trebuie să guste moartea. Da, domnule. După ce este sfîrșită slujba lor, ei gustă moartea. Apocalipsa 11, și să începem la șapte.

Și cînd ei . . . au sfîrșit mărturia lor, fiara care s-a înălțat din groapa fără fund . . . face război împotriva lor, . . .

336 Oh, vai, el nu poate suferi aceasta; acei holy-rollers sînt iarăși înapoi, vedeți. În regulă. În regulă.

. . . afară din groapa fără fund . . . face război împotriva lor, și îi va birui, și îi va omori.

337 Dar priviți ce se întîmplă. Ei sînt perfect tipizați acum.

Iar trupurile lor moarte vor zăcea în stradă—în strada din cetatea aceea mare, . . . spiritual . . . numită Sodoma și Egipt, unde și Domnul nostru a fost răstignit, (Ierusalim, vedeți).

338 Acum ei trebuie să guste moartea, (nu-i așa?) asta-i adevărat, după ce slujba lor se sfârșește.

339 De ce? Slujba îngerului al șaptelea, slujba îngerului al șaptelea, slujba lui Ilie la al șaptelea înger, nu . . . De ce nu, de ce nu poate, adică, eu încerc să spun, slujba îngerului al șaptelea atunci să fie prin Moise, dacă el este nemuritor, la fel cum ar putea fi aceasta prin Ilie? De ce ei nu . . . De ce nu a trimis Dumnezeu doar, să zică, "Ilie, tu—tu ai lucrat așa de greu, Eu . . . și fiecare lucru, toate aceste locuri diferite. Eu—Eu cred că Eu doar voi trimite pe Moise jos"? De ce?

340 Priviți la slujba lui Moise. Ilie a fost un profet la toate națiunile; însă Moise era un dătător de lege numai la Iudei. Amin. Moise este acolo să zică . . . Motivul că el vine cu Ilie . . . Acei Iudei zic, "Așteaptă, noi încă ținem legea aici." Dar aici stă Moise însuși; și aici este Ilie stînd cu el. Oh! Vedeți? El vine numai la Iudei. Vedeți? Moise a mers numai la Iudei; profetul Ilie era la toate națiunile. Dar Moise a devenit un profet la Iudei, și un dătător de lege. Vedeți? Acela era mesajul lui, legea.

341 Dar ce era mesajul lui Ilie? Către femeile cu părul scurt; denominațiuni. Da, domnule. Și el într-adevăr le-a sfișiat în bucăți. Fețe vopsite; le-a spus, "Voi veți fi date hrană cînilor." El într-adevăr doar a sfișiat în ele.

342 Și atunci cînd Duhul lui a venit peste Ioan, el a sărit drept afară din pustie și a făcut același lucru. Corect. A zis, "Să nu vă gândiți că noi aparținem la *asta* sau *aceea*. Dumnezeu este în stare ca din aceste pietre să ridice copii lui Abraham."

343 A pășit în sus pe drum, și el a zis, "Și tu vrei să spui că tu te-ai căsătorit cu propriul tău cumnat . . .?" A zis, "Aceasta nu este legal ca tu să faci aceasta!" Oh, frate! Iuh! Hm! El i-a spus ei. Sigur.

344 Observați, aceste suflete urmează să aștepte puțină vreme, pentru cei o sută patruzeci și patru . . . să fie martirizați. Oh, nu este aceasta, nu este . . . Acea doar pune Biblia laolaltă.

345 Acum timpul meu este exact terminat, dacă eu las afară devreme. Însă eu am doar încă cîteva lucruri mici să spun, dacă voi puteți suporta aceasta. [Adunarea zice, "Mergi înainte!"—Ed.] Eu știu că este cald. Și eu transpir.

346 Dar, ascultați, eu doar am ceva să vă spun. Aceasta este doar așa de bună, ea doar arde drept în inima mea. Eu sper că voi nu ați uitat aceasta, vedeți. Lăsați-mă să spun asta, în prezența Lui. Prin harul Lui, El de asemeni m-a lăsat să-mi

văd poporul meu, nu cu mult în urmă, în robe albe. Vă amintiți aceasta? [Adunarea, “Amin.”—Ed.] Vă amintiți? Vă amintiți povestea, nu cu mult în urmă? [“Amin.”] Mireasa Neamurilor, ei sînt acolo acum. Ei toți erau în robe albe.

347 Eu m-am trezit. Eu am fost la un miting. Aceasta a fost cam un an în urmă, sau puțin mai mult. M-am trezit într-o dimineață, și m-am sculat. Și am zis, “Scumpo?” către soția mea. Ea nu s-a mișcat. Copiii cam. . . Trebuia să mă scol și să-i duc la școală, chiar aici sus la locul vechi. Păi, eu—eu m-am ridicat sus în pat, voi știți, și m-am rezemat. Voi știți cum; șezi sus și doar îți rezemi capul de capătul patului. Noi avem unul din paturile de modă veche. Și astfel eu doar m-am rezemat înapoi în felul *acesta*.

348 Și mă gîndeam, “Băiete, tu ai deja cincizeci și trei. Dacă tu o să faci ceva pentru Dumnezeu, tu mai bine apucă-te să o faci, pentru că tu o să fii prea—prea bătrîn, după o vreme.”

349 Și mă gîndeam, “Tu știi, asta-i adevărat, acum.” Mă gîndeam, “Băiete, tu știi, eu nu sînt prea departe. Eu trebuie să mă duc destul de curînd.” Am zis, “Asta este—asta este cu un an mai în vîrstă decît a trăit tăticul meu.” Vedeți? Mă gîndeam, “Eu va trebui să mă mut departe destul de curînd. Eu am văzut aceasta. Și, aici, eu nu am făcut nimic pentru Dumnezeu, încă.” Mă gîndeam, “Eu întotdeauna am vrut să fac ceva pentru El.” Mă gîndeam, “Eu trebuie să mă grăbesc și să o fac, dacă eu urmează să o fac. Și eu nu știu cum am să o fac, asta-i tot.”

350 Mă gîndeam, “Omule, eu sper că eu trăiesc să-L văd venind. Eu nu vreau să fiu o stafie, sau un duh.”

351 Vedeți, mi-a fost întotdeauna teamă de un duh. Și acum, voi știți, aceea cumva despre un. . . Eu întotdeauna mă gîndeam, că dacă îl întîlnesc pe Fratele Neville iar el va fi un nor alb micuț mișcîndu-se în jur, voi știți. Și eu aș spune, “Hello, Frate Neville.” Și el ar zice, “Hello, Frate Branham,” prin vreun alt simț; el nu putea vorbi. Însă eu aș ști doar că acesta era Fratele Neville. Da. Eu aș vrea să-i dau mîna așa cum eu fac întotdeauna. Pentru că, aceea este tot ce știu eu, că sînt ființe umane. Vedeți, eu aș vrea să-i dau mîna, dar el nu are nici o mîna. Ea este jos acolo în mormînt, putrezită. Vedeți?

352 Mă gîndeam, “Doamne, eu sper că nu trebuie să trec prin aceea.” Acum, eu eram. . . Acum eu am să vă spun adevărul. Mie—mie mi-a fost teamă să mor; nu teamă că eu aș fi pierdut, dar eu nu am vrut să fiu un duh. Eu am vrut să rămîn un om. Eu am vrut să aștept pentru Răpire, vedeți. Eu doar am vrut să stau în felul acesta. Eu nu am vrut să fiu nici un spirit, să merg în jur. Eu stăteam acolo, gîndindu-mă la asta.

353 Și, dintr-o dată, acolo s-a întîmplat ceva. [Fratele Branham își pocnește degetele o dată—Ed.]

³⁵⁴ Acum, voi știți, și voi toți cunoașteți, despre vedenii. Și dacă aceasta a fost o vedenie, eu niciodată nu am avut una ca aceasta, vedeți. Și eu le-am avut de când eram eu un băiețel.

³⁵⁵ Și, dintr-o dată, ceva s-a întâmplat. Și m-am simțit pe mine plecând. Mă gîndeam, “Ah-oh.” Și mă—mă gîndeam, “eu—eu am murit deja, vezi, și eu sînt—eu sînt dus.” Vedeți?

³⁵⁶ Și am ajuns la un loc, și mă gîndeam, “Eu cred că mă voi uita înapoi.” Aceasta era tot așa de real, prieteni, după cum eu stau chiar aici. Vedeți? Și m-am întors în jur, să privesc înapoi. Și acolo eram eu, întins pe pat. Și eu eram întins, stînd lîngă soția mea.

³⁵⁷ Mă gîndeam, “Păi, acesta a fost probabil un atac de inimă.” Vedeți? Mă gîndeam, “Păi, vezi, eu tocmai am murit instantaneu,” care ar fi o cale bună să te duci. Astfel, mă gîndeam, “Acela era un atac de inimă. Eu nu a trebuit să sufăr.” Am privit, și mă gîndeam, “Păi, acum, aceea este ciudat. Acolo zac eu, chiar acolo; și aici stau eu, aici.”

³⁵⁸ Astfel, m-am întors. Acesta părea ca un mare măreț—ca un cîmp mare măreț, parcă, sau ceva, doar o întindere mare de cîmp de iarba. Și—și am zis, “Păi, mă întreb ce este aceasta?”

³⁵⁹ Și, cu totul dintr-o dată, cum am privit, aici vin mii de mii de femei tinere, toate în robe albe, părul atîrnîndu-le pînă la brîu, desculțe, și ele alergau drept spre mine. Mă gîndeam, “Acum ce este aceasta?”

³⁶⁰ M-am întors în jur, am privit *acolo* înapoi, și acolo eram eu; și am privit sus pe *aici*, acolo veneau ele. Mi-am mușcat degetul. “Eu—eu—eu—eu nu sînt adormit, în mod exact.” Dar, eu puteam simți. Și am zis, “Păi, atunci, este ceva aici, ciudat.”

³⁶¹ Și aceste femei veneau toate, alergînd. Și eu niciodată nu am văzut așa femei frumoase! Și ele toate veneau, alergînd sus la mine. Și cînd ele au alergat la mine . . .

³⁶² Voi știți cum sînt eu, un fel de . . . Ei mă numesc un urîtor de femei, dar eu nu sînt, vedeți. Dar, eu—eu doar mă gîndesc, că o femeie bună este una dintre cele . . . este o nestemată. Dar, eu cred, că una care nu este bună, este, așa cum zice Solomon, “apă în sîngele tău.” Eu desigur nu am nici un folos de—de femei de faimă rea sau care fac pe deșteptele.

³⁶³ Și astfel aceste femei au venit toate. Ele au început să-și arunce brațele lor în jurul meu. Acum, aceea este neobișnuit. Voi știți că eu nu aș sta pentru aceea. Astfel, și ele erau . . . Acum, eu va trebui să spun aceasta într-un fel, care, eu sînt—eu sînt într-o mulțime amestecată. Dar, ele erau, ele erau femei. Ele erau femei. Și ele—ele m-au îmbrățișat, fiecare, și au zis, “Al nostru—al nostru frate prețios!” Și una mă îmbrățișa, și apoi o alta mă îmbrățișa.

364 Eu stăteam acolo, privind. Mă gîndeam, “Păi, acum, ce este aceasta?” Vedeți? Și ele stăteau acolo. Mă gîndeam, “Ce s-a întîmplat?” M-am uitat înapoi în jos. Acolo eram eu, întins drept jos *acolo*; și aici eram eu, stînd *aici*. Mă gîndeam, “Acum, aceea este ciudat. Eu—eu nu înțeleg aceasta.”

365 Și acele femei strigă, “Oh, scumpul nostru frate,” și mă îmbrățișau. Acum, ele erau într-u totul, în simțiri, femei.

366 Acum iertați-mă, surorilor, așa cum eu spun asta, pentru că . . . Dar voi ascultați la doctorul vostru; și dacă noi nu avem minți curate, atunci noi nu sîntem Creștini. Mie nu-mi pasă . . .

367 Eu întotdeauna am trăit curat. Dumnezeu știe asta. Cînd eu eram un băiețaș, Îngerul Domnului mi-a spus să nu-mi pîngăresc trupul, să nu fumez, sau să nu beau. Și acela a fost adevărul. Prin harul lui Dumnezeu, eu am ținut asta. Cînd am fost un păcătos, eu nu am umblat în jur cu femei. Și astfel . . .

368 Dar orice bărbat care lasă o femeie să se îmbrățișeze în brațele lui, el fiind format din celule masculine, iar ea o feminină, acolo este o senzație. Mie nu-mi pasă cine ești tu, acum, să nu-mi spui mie că tu nu, dacă tu ești o persoană sănătoasă.

369 Dar, nu Acolo; deoarece voi nu mai aveți, mai mult, celule diferite. Voi nu veți păcătui Acolo. Acolo a fost o schimbare. Acolo nu era nimic mai mult decît doar o iubire frățească către femeile acelea.

370 Deși, în harul la care ele au privit; eu cred, că o—o femeie, o femeie plăcută care se menține corect, și umblă ca o doamnă, ea este un—ea este un exemplu de nestemată pe pămînt. Mie—mie îmi place orice care este grațios. Eu cred, că o—o femeie care își păstrează locul ei, și încearcă să fie o doamnă, este o—este o statuie de onoare. Eu cred asta. Și mă gîndesc, că una care nu este, este întocmai ca și—și Cristosul și anticristul, același lucru.

371 Mie—mie îmi place orice care este natural. Ca un cal frumos, sau orice, acesta doar stă în statuia lui reală de cal frumos. Sau, orice în felul acesta, un munte frumos, femeie frumoasă, bărbați frumoși, orice care stă în facerea lui Dumnezeu, eu întotdeauna am admirat aceasta.

372 Și acestea erau perfecte. Dar nu conta cît de mult mă îmbrățișau ele în brațele lor, și ele erau femei, voi înțelegeți, dar acolo nu putea fi nici un păcat. Glandele masculine și glandele feminine, amîndouă, erau duse. [Fratele Branham bate din palme o dată—Ed.] Mulțumesc Domnului! Ele erau surorile mele, complet.

373 Am privit. Și am început . . . Am—am privit la mîinile mele; am văzut că ele erau cu totul așa de tinere. Și am privit; eu eram tînăr, de asemeni. Și eu . . .

374 Și pierzîndu-mi părul, ca un om tînăr; punînd acid carbolic pe el, un frizer a pus, și l-a luat tot afară cînd eu eram doar un băiat. Și acesta era întotdeauna un fel de—de lucru cu mine, că eu—eu—eu răcesc așa de repede, din cauză că craniul meu este încă moale, voi știți. Iar rădăcinile părului sînt încă acolo, dar acesta a fost ars de acidul carbolic, și părul nu poate crește niciodată, vedeți.

375 Și am mers, soția mea, cînd eu . . . cu mulți ani în urmă și mi-a luat o perucă să port, o bucată mică de păr, să o pun, să-mi acopăr capul. Însă mi-a fost întotdeauna rușine să o port, deoarece aceasta arăta că era ceva fals. Și eu nu am vrut nimic fals.

376 Și astfel m-am gîndit, “Eu îmi voi pune o șapcă de ciorap.” Atunci, eu am pus-o, pentru o vreme. Voi știți ce au făcut ei? Ei au vrut să mă cheme “episcop” atunci, au zis că eu am vrut să fiu . . . Vedeți? Eu doar am spus, “Las-o să se ducă.”

377 Astfel eu doar sufăr răceala rea, și o las . . . Dar, acum, voi doar ridicați ferestrele acelea, orice, acel aer puțin vine drept dincoace în felul acesta, băiete, eu o am.

378 Și eu am mers la un doctor și l-am întrebat, ce gîndea el. El a zis, “Păi, vezi, porii tăi—tăi sînt deschiși. Tu transpiri, de la predicare. Aerul acela vine. Acesta—acesta pune un germene de răceală aici sus în mucoasă, și aceasta curge în jos acolo pe gîtul tău. Dimineața următoare tu ești răgușit. Asta este.”

379 Și—și astfel, oh, Doamne, voi oamenii care aveți păr, voi nu știți cît de recunoscători ar trebui să fiți, și să îl aveți. Asta este adevărat. Vedeți?

380 Păi, acum, eu am aflat, atunci, că eu—eu urmează să . . . Într-una din aceste zile, dacă eu nu-mi fac dinții, eu urmează să trebuiască să am unii din ei, și, astfel, sau să rămîn fără ei.

381 Astfel dacă un om—dacă un om . . . Păi, eu nu aș crede că aceasta ar fi ceva mai mult pentru ca un bărbat, dacă el ar vrea, să poarte o perucă, decît cum ar fi pentru o femeie să poarte unul din acești șoareci sau șobolani, sau orice își pun ele în părul lor în felul acesta, să-l formeze. Vedeți? Dar—dar, desigur, dacă voi o faceți, depinde pentru ce o faceți. Vedeți? Aceasta depinde de motivul pentru ce o faceți. Și astfel . . .

382 Dar, oricum, stînd acolo, eu am pipăit sus, și eu mi-am avut din nou părul meu. Doamne! Eu eram tînăr. Și aceste, toate aceste, tinere! Și mă gîndeam, “Păi, nu este aceasta straniu! Aici sînt ele.” Și ele toate alergau . . .

383 Și am privit, venind, și eu—eu am văzut-o pe Hope venind. Ea arăta . . . Voi știți, ea a murit la douăzeci și doi. Ea încă era tot așa de frumoasă ca întotdeauna. Mulți dintre voi vă amintiți de ea; ochii aceia mari negri. Ea era Germană. Părul ei

negru atîrnîndu-i în jos pe spate. Mă gîndeam, “Acum, cînd ea ajunge aici, ea va zice—ea va zice, ‘Bill.’ Eu știu că ea va zice. Eu știu că ea va zice, ‘Bill,’ cînd ea ajunge aici.”

³⁸⁴ Eu priveam. Și fiecare din aceste femei veneau și mă îmbrățișau, zicînd, “Oh, frate scump, noi sîntem așa de bucuroase să te vedem!” Mă gîndeam. . . Fiecare îmbrăcată întocmai la fel, însă ele își aveau părul lor diferit, voi știți, păr roșu, și păr negru, și păr blond. Și—și ele veneau pe acolo, însă ele erau toate tinere.

³⁸⁵ Și cînd ea a ajuns la mine, mă gîndeam, “Eu doar am să văd ce zice ea.”

³⁸⁶ Și ea a privit sus la mine, și ea a zis, “Oh, fratele nostru scump!” Ea m-a îmbrățișat, și ea doar a mers înainte. O altă femeie a venit, m-a îmbrățișat, următoarea.

³⁸⁷ Și am auzit o gălăgie. Și am privit acolo în partea *asta*, și aici veneau o grămadă de bărbați, oameni tineri, toți în vîrstă cam de douăzeci. Ei aveau păr închis, și păr blond. Și ei toți aveau robe albe pe ei, și desculți. Și ei au alergat la mine și au început să mă îmbrățișeze, strigînd, “Frate scump!”

³⁸⁸ Mă gîndeam. Și m-am întors înapoi în jur, și acolo eram eu, încă întins acolo. Și mă gîndeam, “Păi, acum, aceasta este straniu.”

³⁸⁹ Și tocmai atunci un Glas a început să vorbească către mine. Eu nu am văzut Glasul. Acesta a zis, “Tu ai fost adunat, tu—tu ai fost adunat la poporul tău.” Și atunci ceva om m-a ridicat sus, m-a așezat sus de tot, pe un lucru mare înalt în felul *acesta*.

Am zis, “De ce ai făcut tu asta?”

A zis, “Pe pămînt tu ai fost un conducător.”

Și am zis, “Păi, eu—eu nu înțeleg asta.”

³⁹⁰ Și Glasul acela vorbea cu mine. Eu nu am putut să văd Glasul. Acum, Acesta era chiar deasupra mea, vorbind către mine.

³⁹¹ Am zis, “Păi, dacă eu—dacă eu am trecut din viață, eu vreau să-l văd pe Isus.” Am zis, “Eu. . . El era așa. . . El era toată viața mea. Eu vreau să-l văd pe El.”

Și astfel El a zis, “Tu nu poți să-L vezi acum. El este încă mai sus.”

³⁹² Vedeți, aceasta era dedesubt de altar, totuși, vedeți, al șaselea loc, unde merg oamenii, vedeți; nu al șaptelea, unde este Dumnezeu, a șaptea dimensiune. A șasea!

³⁹³ Și ei erau—și ei erau toți acolo, și ei treceau pe acolo. Și am zis. . . Se părea că ei erau de fapt milioane de ei. Eu nu i-am văzut. . . Și, cînd am șezut acolo, aceste femei și bărbați încă alergau pe acolo și mă îmbrățișau, chemîndu-mă “frate.” Și am șezut acolo.

³⁹⁴ Și atunci Glasul acela a zis, “Tu ai fost adunat la poporul tău, așa cum Iacob a fost adunat la poporul lui.”

Am zis, “Toți aceștia, poporul meu? Sînt toți aceștia Branhami?”

El a zis, “Nu. Ei sînt convertiții tăi la Cristos.”

³⁹⁵ Am privit în jur. Și acolo era o femeie foarte frumoasă alerga în sus. Ea părea cam la fel. Ea și-a aruncat brațele ei în jurul meu, și ea a zis, “Oh, fratele meu scump!” Ea s-a uitat la mine.

³⁹⁶ Mă gîndeam, “Doamne! Ea arăta ca un Înger.” Și ea a trecut pe acolo.

Iar Glasul acela a zis, “Tu nu ai recunoscut-o?”

Am zis, “Nu, eu nu am recunoscut-o.”

³⁹⁷ A zis, “Tu ai condus-o la Cristos cînd ea a fost trecută de nouăzeci.” A zis, “Tu știi de ce se gîndește ea așa de mult la tine?”

Am zis, “Fata aceea frumoasă era trecută de nouăzeci?”

³⁹⁸ “Da.” A zis, “Ea nu se mai poate schimba acum.” A zis, “Acela este motivul că ea zice, ‘Frate scump.’”

³⁹⁹ Mă gîndeam, “Oh, Doamne! Și mi-a fost teamă de asta? Păi, acești oameni sînt reali.” Ei, ei nu se duceau nicăieri. Ei nu erau oboșiți, fiind Acolo.

Și am zis, “Păi, de ce nu pot eu să văd pe Isus?”

⁴⁰⁰ A zis, “Păi, acum, El va—El va veni într-o zi. Și El va veni la tine, întîi, și atunci tu vei fi judecat.” A zis, “Acești oameni sînt convertiții tăi pe care tu i-ai condus.”

⁴⁰¹ Și am zis, “Tu vrei să spui, prin a fi un conducător, că eu . . . că El mă va judeca?”

A zis, “Da.”

⁴⁰² Și am zis, “Fiecare conducător trebuie să fie judecat în felul acesta?”

A zis, “Da.”

Am zis, “Cum este cu Pavel?”

El a zis, “El va trebui să fie judecat cu ai lui.”

⁴⁰³ “Păi,” am zis, “dacă grupul lui merge înăuntru, așa va merge al meu, deoarece eu am predicat exact același Cuvînt.” Asta este. Am zis, “Unde el a botezat în Numele lui Isus, eu am botezat, de asemeni. Eu am predicat . . .”

⁴⁰⁴ Și cu milioanele au strigat, toți deodată, au zis, “Noi ne odihnim pe Acea!”

405 Și mă gîndeam, “Doamne! Dacă eu știam măcar aceasta înainte ca eu să vin aici, eu aș face pe oameni să vină aici. Ei nu-și pot permite să piardă aceasta. Păi, privește aici!” Și atunci. . .

406 Și El a zis, “Acum, într-o zi El va veni, și atunci. . . Acum, aici, noi nici nu mîncăm, bem, sau dormim. Noi sîntem doar toți una.”

407 Păi, aceasta nu este perfect; aceasta este mai presus de perfect. Aceasta nu este sublim; aceasta este mai presus de sublim. Nu există nume care poate. . . Voi nu vă puteți gîndi. . . Nu există cuvinte în vocabular să spui aceasta. Tu doar ai ajuns, asta-i totul.

408 Și mă gîndeam, “Păi, aceasta, aceasta ar fi perfect. Și atunci ce o să facem noi după aceea?”

409 A zis, “Atunci, cînd vine Isus, și noi sîntem. . . și El te judecă, sau pentru slujba ta, atunci noi mergem înapoi pe pămînt și ne luăm trupuri.” Păi, eu—eu nu m-am gîndit despre aceasta atunci. Acea este exact Scriptura. A zis, “Atunci noi mergem înapoi pe pămînt și ne luăm trupuri, atunci noi mîncăm. Noi nu mîncăm aici, nici nu dormim.” A zis, “Noi mîncăm jos acolo, dar noi mergem înapoi pe pămînt.”

410 Mă gîndeam, “Doamne, nu este aceasta minunat! Oh, Doamne! Și mi-a fost teamă de aceasta. De ce mi-a fost teamă să mor, să vin la aceasta? Păi, aceasta este perfecțiune, plus perfecțiune, plus perfecțiune. Oh, aceasta este minunat!”

411 Vedeți, noi eram chiar sub altar. Vedeți? Asta a fost, vedeți, chiar sub altar, așteptînd pentru Venire, vedeți, ca El să meargă să ia pe acei care dormeau în. . . —trupurile adormite în pulbere, să ne învieze iarăși; vine acolo, să ne învieze.

412 Așa cum Isus a venit prin paradis, și a adus sus pe Abraham, Isaac, și toți acei, voi știți, care așteptau prima înviere. Ei au intrat în cetate și le-au apărut la mulți.

413 Aceasta este perfect Scriptural. Vedenia era că, sau orice era aceasta, aceasta era perfect Scriptural.

414 Și am zis, “Păi, nu este asta minunat!” Și apoi mă gîndeam, “Nu este asta minu-. . .?”

415 Eu am auzit ceva nechezînd, ca un cal. Și m-am uitat. Și micuțul meu cal de călărie pe care eu obișnuiam să-l călăresc, micuțul Prince, eu m-am gîndit așa de mult la el. Aici era el, stînd acolo lîngă mine, și și-a pus capul peste umărul meu, să mă îmbrățișeze. Așa cum eu obișnuiam să-i dau zahăr, voi știți, și el și-a pus. . . eu mi-am pus brațul în jurul lui. Am zis, “Prince, eu am știut că tu vei fi aici.”

Am simțit că ceva îmi lingea mîna. Acolo era bătrînul meu cîine de raton.

416 Când—cînd Dl. Short, de aici jos, l-a otrăvit, am jurat că eu îl voi omorî pe Dl. Short pentru aceasta. Eu eram cam în vîrstă de șaisprezece ani. El l-a otrăvit, i-a dat o pastilă de cîine. Iar tăticul meu m-a prins cu o pușcă, mergînd jos să-l pușc, chiar în postul de poliție. Și am zis, “Eu îl voi omorî.” Am zis, “Păi. . .” M-am dus acolo la mormîntul cîinelui. Și i-am spus, am zis, “Fritz, tu mi-ai fost ca un tovarăș. Tu m-ai îmbrăcat și m-ai trimis la școală. Cînd tu ai îmbătrînit, eu urma să am grijă de tine. Acum ei te-au omorît.” Am zis, “Eu îți promit, Fritz, că el nu va trăi.” Am zis, “Eu îți promit, el nu va trăi. Eu îl voi prinde pe stradă cîndva, umblînd, atunci eu voi alerga drept peste el, înțelegi.” Și am zis, “Eu îl voi prinde pentru tine.”

417 Dar voi știți ce? Eu l-am condus pe om la Cristos, l-am botezat în Numele lui Isus, și l-am înmormîntat la moartea lui. Da, domnule. Eu m-am convertit cam la doi ani după aceea. Eu am văzut lucrurile altfel atunci. Eu l-am iubit în loc să-l urăsc.

418 Astfel atunci, însă, oricum, acolo era Fritz stînd acolo, lingîndu-mă pe mînă. Iar eu eram. . . m-am uitat.

419 Nu am putut să plîng. Nimeni nu a putut să plîngă. Aceasta era tot bucurie. Tu nu puteai fi trist, deoarece aceasta era tot fericire. Tu nu puteai să mori, deoarece aceasta era tot Viață. Vedeți? Vedeți? Nu puteai deveni bătrîn, deoarece era totul tinerețe. Și aceea este ce. . . Aceasta este doar perfect. Mă gîndeam, “Oh, nu este aceasta minunat!” Iar milioanele. . . Oh, Doamne! Eu eram chiar acasă, vedeți.

420 Și—și chiar atunci am auzit un Glas. Și Acesta a strigat, a zis, “Tot ceea ce tu ai iubit vreodată. . .” răsplată serviciului meu. Eu nu am nevoie de nici o răsplată. El a zis, “Tot ceea ce tu ai iubit vreodată, și tot ceea ce te-a iubit vreodată, Dumnezeu ți-a dat ție.”

Am zis, “Laudă Domnului!”

421 M-am simțit ciudat. Mă gîndeam, “Care este treaba? Mă simt ciudat.” M-am întors în jur și am privit. Și pe pat, trupul meu se mișca. Am zis, “Oh, eu nu trebuie să merg înapoi, desigur. Să nu, să nu mă lași să merg.”

422 Dar Evanghelia trebuia să fie predicată. În numai o secundă, eu am fost din nou pe pat, vedeți, în felul acesta.

423 Nu mai mult decît cam cu două luni în urmă, că. . . Voi ați auzit aceasta ați citit-o în—în *Business Men's Voice*. Aceasta a mers peste toată lumea, vedeți. Iar Fratele Norman, de aici, eu presupun că el este aici pe undeva în seara aceasta. El a tradus-o de acolo, și a trimis-o în broșuri. Aceasta a mers pretutindeni. Iar lucrătorii au scris, mulți dintre ei, și au zis. . .

424 Una aici, eu o voi spune doar chiar pe aceasta una. Există sute de ele, desigur. Aceasta una a mers, și a zis, “Frate Branham, vedenia ta în *Business Men's Voice*. . .”

425 Și eu apreciez pe Tommy Nickels, deși el nu este cu Business Men, mai mult. Eu nu știu de ce, dar el nu este. Dar el a pus aceasta acolo înăuntru întocmai corect, unde eu am spus. Chiar acolo în acea revistă trinitariană, el a zis, “Unde eu. . . Unde Pavel a botezat în Numele lui Isus, și a poruncit oamenilor să facă la fel, eu am făcut la fel.” Vedeți, el a pus-o întocmai în felul cum a fost. Vedeți? Și astfel atunci eu—eu—eu mă gîndeam, “Doamne!”

426 Acest lucrător a scris, a zis, “Frate Branham, vedenia ta. . .”

427 Care, ea putea fi o vedenie. A zis. . . Acum, eu nu vreau să spun, “strămutare.” Dacă Pavel. . . Dacă eu am fost apucat sus în acest primul cer și am văzut asta, dar mai Pavel care a fost apucat direct sus în al treilea cer? Ce era aceea? El a spus că el nici măcar nu putea să vorbească despre aceasta, vedeți, dacă el a fost apucat sus. Dacă aceasta era o apucare sus, eu nu știu. Eu nu pot spune. Eu nu v-aș putea spune.

428 Dar acest lucrător a zis, “Frate Branham, vedenia ta a sunat foarte Scriptural și în regulă pînă cînd tu ai vorbit despre un cal ca fiind acolo.” A zis, “Un cal în Cer?” A zis. . . Acum vedeți acel om ecleziastic, înțelepciunea, mintea? Vedeți? El a zis, “Cerul a fost făcut pentru ființe umane, nu cai.”

429 Păi, eu am șezut jos. Billy, fiul meu de aici, a pus scrisoarea chiar aici în biroul bisericii vechi, cam cu trei s-au patru luni în urmă.

430 Am zis, “Scumpul meu frate, eu sînt surprins de înțelepciunea ta, dar, și cunoștința ta despre Scriptură. Eu nu am spus că eu am fost în Cer. Eu am spus că aceasta era într-un loc ca paradisul, deoarece Cristos era încă deasupra, vezi. Dar,” am spus, “dacă aceasta te-ar putea satisface, tu întoarce acolo la Apocalipsa 19. Și cînd Isus a venit afară din cerurile Cerului, El călărește pe un cal alb, și toți sfinții cu El călăresc pe cai.” Corect. Absolut. Da, într-adevăr.

431 Și sus în același Loc, acolo era unul care arăta ca un vultur, iar unul a arătat ca un bou, iar unul. . . Păi, Doamne, unde sînt acei cai care au venit să-l ia pe Ilie? Doar merge să arate, voi vedeți, că mintea umană doar vrea ceva de ce să se lege. Aceasta-i adevărat.

432 Acum observați. Dar eu mă gîndeam doar, așa cum acest prețios, frate evlavios, Ioan. . . Eu mă gîndeam doar că acesta ar fi un loc bun să injectez aceasta, doar înainte de încheiere, vedeți. Dacă Ioan s-a uitat Acolo, și aceia erau dintre frații lui, vedeți, frații lui care trebuiau să sufere puțin; atunci, vedeți, Domnul Dumnezeu mi-a permis să văd pe frații mei și sfinții care așteptau după Venirea Domnului. Observați, ei nu erau sub altarul de jertfă; ai mei nu erau. Dar, aceștia erau, ei erau martiri. Înțelegeți? Ai mei nu erau sub altarul martirilor.

433 Acum eu vreau ca voi să ascultați foarte de aproape. Și eu voi încheia, cinstit, doar cam în zece minute, la ora zece, chiar dacă eu trebuie doar să o întrerup și să-l termin mine.

434 Priviți. Ei, ei nu erau ai mei. . . acei pe care Domnul mi i-a arătat, Mireasa, Ea nu era sub blocul martirilor, nu, altarul de jertfă al martirilor; ci au primit robe albe, prin a accepta harul iertător al Cuvîntului cel viu. Cristos le-a dat o robă albă. Eu nu cred că, prin deschiderea . . .

435 Sau, eu cred, adică, căci prin deschiderea acestei Peceți a Cincea, așa cum eu cred, că Aceasta este deschisă pentru noi. Eu am făcut aceasta cu bună conștiință, cu revelație clară înaintea lui Dumnezeu. Nu să încerc doar să o fac, să gîndesc, deoarece eu întotdeauna am fost împotriva organizației, niciodată nu aş aparține la ei. Însă Aceasta este deschisă pentru mine acum.

436 Și eu gîndesc un alt lucru. Prin deschiderea acestei Peceți a Cincea, în această zi, îndreaptă o învățătură chiar aici, despre care eu aş putea vorbi, despre adormirea sufletului. Acum, îmi dau seama că există oameni aici înăuntru care cred aceasta, vedeți, în adormirea sufletului. Eu cred că Aceasta dezaprobă aceea. Ei nu dorm. Ei sînt vii. Trupurile lor, dorm. Dar, sufletul, nu este în mormînt, ei sînt în Prezența lui Dumnezeu, vedeți, sub altar.

437 Aici este unde eu difer cu un frate scump, un învățător. Și, eu observ, eu știu că eu văd pe unii din oamenii lui șezînd aici. Că, eu îmi dau seama că acesta este un mare învățător. El este un doctor, și un—un Doctor în Divinitate, și un Ph., LL.D.. Și el este un—el este un om foarte bun, de asemeni. Eu cred că el este dus acum, la timpul acesta. Dar el a fost un om bun, și un scriitor bun. Și acesta era Fratele Uriah Smith, autorul despre *Daniel și Descoperirile*. Acum, către voi oamenii care sînteți un urmaș al învățăturilor lui, vedeți, acum eu nu știu. . . eu nu sînt doar. . . nu vreau să spun aceasta arogant, însă eu doar. . . Vedeți?

438 Dar, Fratele Smith, și încercînd să sprijine, vedeți, și încercînd să sprijine adormirea sufletului, acolo el menționează că, "Sufletul doarme. Și acolo nu este altar de jertfă în Cer. Că, singurul altar despre care se vorbește este," care el—el crede că este în Cer, "este altarul de tămîie." Dar către voi oameni dragi. . . Și nu să difer cu fratele meu. Eu voi prob- . . . sper să-l întilnesc pe partea cealaltă, vedeți. Nu să difer cu acel mare învățător.

439 Însă doar să vă arăt cum Aceasta dezaprobă aceea, vedeți. Aceasta o dezaprobă. Deschiderea acestei Peceți, în această zi din urmă, aceasta doar ia adormirea sufletului drept afară din cale. Vedeți? Ei sînt vii. Ei nu sînt morți. Vedeți? Observați.

440 Observați aceasta acum. Acum, dacă acolo nu este altar de sacrificiu în Cer, unde stă atunci jertfa pentru păcat, Mielul? Acolo trebuie să fie un loc unde Mielul acela ucis, însingerat, stă acolo, unde Singele . . . acesta.

441 Acum, tămîia erau mirosurile, lucrul mirositor pe care ei l-au ars, care Biblia a spus că erau “rugăciunile sfinților.” Dacă acolo nu este nici o jertfă pe altar, atunci rugăciunile nu pot fi primite. Aceasta este numai prin Singele, pe altarul de jertfă, care lasă ca rugăciunile să ajungă la Dumnezeu.

442 Fratele Smith a fost greșit, vedeți. Nu să fiu în dezacord cu el; eu cred că eu m-am făcut clar, cu iubire frățească și respecte pentru marea lui lucrare, vedeți. Însă el a fost greșit.

443 Pecetea a Cincea a deschis aceea, vedeți, vedeți; multe alte lucruri, dacă voi ați prins aceasta. Vedeți? Eu aștept după întrebările mele, vedeți, dacă eu . . . În regulă.

444 Acum, unde era chivotul; cel ucis, rănit, sîngerînd, Miel însingerat pentru ispășire, pentru aceste rugăciuni mirositoare?

445 Observați, Biblia zice, “Dacă acest cort pămîntesc al locuinței noastre va fi dizolvat, noi avem unul care deja așteaptă.” Aceea este unde am văzut eu pe acei sfinți. Vedeți?

446 Priviți cînd un prunc . . . Scuzați-mă din nou, surorilor, pentru această vorbire clară înaintea femeilor tinere. Dar, priviți. Cînd o mamă a zămislit, și acea grămadă micuță de mușchi se răsuțește și sare, voi înțelegeți, că acesta este un trup natural. Și întocmai cum natura își înfăptuiește trupul natural . . .

447 Ați observat voi vreodată pe soția voastră înainte ca cei micuți să fie născuți? Ea întotdeauna, chiar înainte, ultima, devine foarte bună, blîndă. Dacă ea nu a fost, toată viața ei, ea va fi atunci. Ați observat voi vreodată cît de sfînt, sau un simțămînt bun, voi observați pe mamă?

448 Și voi vedeți pe vreun păcătos acolo afară, bătîndu-și joc de o mamă care este o—o femeie însărcinată. Eu cred că aceea este ridicol. Aceea este viața venind în lume.

449 Dar ați observat voi, că în jurul acelei mame pare să fie un simțămînt blînd? Ce este aceasta? Acesta este un trup mic spiritual, viață spirituală, așteptînd să vină în acel trup micuț îndată ce el este născut. Acum el este numai procreat; dar, cînd el este născut, el este născut. Trupul spiritual se unește cu trupul natural.

450 Și, atunci, Biblia învață că noi sîntem acum născuți din Dumnezeu. Noi sîntem născuți din Duhul Sfînt, căci, în noi este Cristos, un fiu al lui Dumnezeu fiind format în noi. Și cînd acest trup pămîntesc va fi dizolvat, acest trup spiritual vine din pîntecele pămîntului, acolo este un alt trup care așteaptă să-l primească. “Dacă acest cort pămîntesc este căzut, acolo

este un alt trup ca să-l primească.” Acest trup muritor se îmbracă cu nemurire. Acesta terestru se îmbracă ceresc. Acesta, vedeți ce vreau să spun? Există un trup natural care este păcătos; dar, în formarea lui, întocmai ca acesta, este un alt trup la care noi mergem.

⁴⁵¹ Și eu sînt așa de recunoscător lui Dumnezeu că eu pot spune, ca pastor și frate al vostru, că eu am văzut pe acei oameni, așa să mă ajute, în trupul acela, și i-am atins cu mîinile mele. Asta-i adevărat. Observați.

⁴⁵² Priviți. Uitați-vă la Moise, Elisei. După ce Moise a murit, și Elisei a fost luat în Cer, el a stat aici pe Muntele Transfigurării cu simțurile lui de vorbire, înțelegere, și a vorbit cu Isus înainte de răstignire. Acum, ce fel de trup a avut el?

⁴⁵³ Priviți la Samuel, după ce era mort cam de doi ani. A fost chemat înapoi în—peșteră în noaptea aceea, de vrăjitoarea din Endor, și a vorbit cu Saul cu limbaj; l-a auzit pe Saul, a răspuns înapoi, și a știut dinainte lucruri care urmau să se întîmple. Totuși, duhul lui nu s-a schimbat. El era un profet.

⁴⁵⁴ Cînd duhul lui Ilie vine peste om, acesta îl va mîna întocmai ca pe Ilie. El se va duce în pustie. El va iubi sălbăticiunea. El va fi un urîtor al femeilor imorale. El va fi împotriva organizației. El nu va cruța pe nimeni. Și aceea este doar . . . Acela este, acela va fi duhul lui. Acesta era, de fiecare dată cînd acesta a venit, vedeți.

Moise va fi aceeași persoană.

Acum, iar noi aflăm, în Apocalipsa 22:8, același lucru.

⁴⁵⁵ Acum, sau să stabilim aceasta, pentru acei care . . . Acele suflete (acum priviți aceasta) sub altar, despre ruperea acestei Peceti, care au fost omorîți în timpul dintre moartea lui Cristos și plecarea sus a Bisericii; grupul lui Eichmann, și toți aceia, acei Iudei adevărați cu numele lor în Carte. Dacă voi veți observa, fratele meu, conform cu Scriptura, ei puteau vorbi, să strige, să vorbească, să audă, și aveau toate cinci simțurile. Nu dormeau în mormînt, inconștienți. Ei erau foarte mult treji, și puteau discuta, vorbi, auzi, și orice altceva. Este adevărat? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Oh, ajută-ne!

⁴⁵⁶ Două minute. Amin. Îmi părea rău că v-am ținut o jumătate de oră. Nu, eu nu pot, eu nu ar trebui să spun asta, vedeți. Vedeți? Asta-i adevărat, vedeți.

⁴⁵⁷ Dar, priviți, aici este după cea mai bună înțelegere a mea, cea mai bună. Și conform cu descoperirea care mi-a fost dată azi dimineață chiar înainte de lumina zilei, de către Domnul Isus Cristos, acolo este Pecetea a Cincea deschisă, să meargă cu celelalte patru. Prin harul Lui, El mi-a dat-o mie, harul Lui către voi și mine. Noi îi mulțumim Lui pentru Aceasta. Și, cu ajutorul Lui, eu intenționez să trăiesc mai aproape de . . . cît

pot eu să trăiesc, învățînd pe alții să facă același lucru, pînă cînd eu Îl întîlnesc, cu voi, în Slavă, cînd toate lucrurile sînt terminate. Eu Îl iubesc pentru aceasta, și aceasta este după cea mai bună cunoștință a mea la Aceasta.

⁴⁵⁸ Și eu într-adevăr cred, din toată inima mea, că adevăratele descoperiri despre descoperirile din Prima, a Doua, a Treia, a Patra, și a Cincea Pecete, sînt acum deschise pentru noi.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc
Deoarece El m-a iubit mai întîi

[Fratele Branham vorbește încet cu cineva—Ed.]

Pe lemnul Calvarului.

[Fratele Branham începe să fredoneze *Eu Îl Iubesc*—Ed.]

⁴⁵⁹ Acum, încet, reverent, înaintea lui Dumnezeu! Așa cum noi am văzut această Pecete deschisă pentru noi, Dumnezeu trebuind să ia Proprii Lui copii preaiubiți și să le orbească ochii, și să-i trimită, deoarece Propria Lui dreptate—dreptate cere judecarea păcatului. Gîndiți-vă la aceasta. Dreptatea Lui, și sfințenia Lui cere dreptate. O lege fără pedeapsă nu este lege. Și Propriile Lui legi, El însuși, El nu poate sfida și totuși să rămînă Dumnezeu.

⁴⁶⁰ Acela este motivul că Dumnezeu a trebuit să devină om. El nu putea lua un înlocuitor, un fiu care nu era . . . doar un fiu obișnuit pentru El, sau ceva. Dumnezeu a devenit amîndouă, Isus a devenit și Fiu și Dumnezeu, singurul fel în care El a putut să o facă după dreptate. Dumnezeu trebuia să ia pedeapsa, El însuși. Aceasta nu ar fi drept, să o pună asupra altcuiva, o altă persoană. Astfel, Persoana lui Isus era Dumnezeu, manifestat în trup, numit Emanuel.

⁴⁶¹ Și să facă asta, și să ia o Mireasă, și să salveze o grămadă pierdută de Neamuri păgîne, El a trebuit să orbească pe Proprii Lui copii. Și apoi să-i pedepsească pentru aceasta, în trup, pentru respingere. Însă harul Lui a procurat robe. Dar, Viața, vedeți ce s-a întîmplat.

⁴⁶² Și dacă El a trebuit să facă asta, pentru ca noi să avem o șansă, cum putem noi nesocoti acea șansă în dragoste? Dacă există în această clădire, în seara aceasta, acea persoană, tînr sau bătrîn, care a nesocotit pînă la acest timp acea ocazie care l-a costat pe Dumnezeu un astfel de preț, și vouă v-ar place să acceptați acea ofertă către Dumnezeu, în seara aceasta; căci voi nu trebuie să, atît cît știm noi vreodată, să fiți un martir, deși voi ați putea fi. Dar o robă albă a fost pregătită pentru voi. Și dacă Dumnezeu bate la inima voastră acum, de ce să nu acceptați aceasta! [Fratele Branham a bătut pe amvon de trei ori—Ed.]

Acum să ne plecăm capetele din nou.

⁴⁶³ Dacă acea persoană, sau persoane, sînt aici înăuntru, care doresc asta, sau vor să accepte aceasta pe baza credinței voastre în Singele vărsat pe care Dumnezeu a trebuit să-l verse pentru voi, a suferit pe deasupra a orice decît orice alt muritor. Nu ar fi putut exista o ființă muritoare să sufere în felul acela. Pînă cînd, Propria Lui mîhnire i-a separat apa Lui de Singele Lui, în venele Lui. Înainte ca El să meargă la Calvar, picături de Sînge ieșeau din trupul Lui, cu așa mîhnire și inimă frîntă pentru ceea ce El avea de făcut. Dar, ar fi putut să refuze aceasta, de asemeni. Dar, a făcut aceasta cu voia pentru tine și mine. Puteți voi respinge o așa iubire fără seamăn?

⁴⁶⁴ Și voi vedeți asta acum, prin deschiderea acestor Peceti; că ceea ce voi ați făcut, și ceea ce Dumnezeu a făcut pentru voi. Iar voi sînteți gata să vă predați viața lui Dumnezeu, și dacă El vă va smulge din mîinile anticristului în care voi sînteți acum? Ați vrea să-i acceptați oferta Lui, doar prin a ridica mîinile voastre către El, zicînd, "Dumnezeule, prin aceasta, eu semnific. Eu accept oferta aceea de har."

⁴⁶⁵ "Și, Frate Branham, eu doresc rugăciunile tale, ca eu întotdeauna să rămîn credincios."

⁴⁶⁶ Ridicați-vă mîna, iar eu mă voi ruga. Dumnezeu să vă binecuvînteze. Dumnezeu să vă binecuvînteze. Dinadins acum. Să nu—să nu o faceți dacă nu este dinadins. Și chiar unde ședeți voi, acceptați aceasta chiar acolo. Pentru că, rețineți, voi nu ați fi putut să vă ridicați mîna dacă Ceva nu v-ar fi spus să o faceți. Și nimic altceva nu ar fi putut să o facă decît Dumnezeu.

⁴⁶⁷ Astfel, acum, cînd voi vedeți Scripturile așa de perfect desfășurate! Voi vedeți ce s-a petrecut, în jos prin epoci, ultimii cîțiva ani, douăzeci sau treizeci de ani. Voi vedeți aceasta perfect adevărat. Voi vedeți Scriptura spunînd exact ce s-a întîmplat, și ce se pregătește să se întîmple. Apoi, pe baza credinței în lucrarea lui Cristos, unde voi ședeți chiar acum, și v-ați ridicat mîinile, ziceți, "Din acest minut înainte, aceasta este stabilit. Eu iau pe Cristos acum ca Salvator al meu. Iar eu voi trăi pentru EL, pentru restul vieții mele. Și eu doresc ca Dumnezeu să mă umple cu Duhul Sfînt." Și dacă voi nu ați fost botezați în Numele lui Isus Cristos, bazinul vă așteaptă pe voi.

Să ne rugăm.

⁴⁶⁸ Doamne Dumnezeule, acolo era ceva număr mare de mîini printre oameni, care s-au ridicat. Eu sînt sigur că Tu ești tocmai același Domn Isus care a făcut ispășirea pentru noi, cu mulți ani în urmă. Și prin a vedea acele Peceti descoperite, și lucrurile mari care au avut loc chiar aici în ultimii cîțiva ani,

eu cred din toată inima mea că ușa milei începe să se închidă, și Tu ești gata să-Ți iei călătoria acum să-Ți răscumperi poporul. În timp ce există loc, și o ușă deschisă, așa cum a fost în zilele lui Noe, fie ca aceste suflete prețioase care trăiesc în trupul acestui cort care urmează să fie dizolvat într-o zi, care au ridicat sus acea mână muritoare, în partea dinlăuntru a lor; din cauza convingerii lor—lor și profesiei lor, că ei cred și vor să accepte propunerea Ta către ei, pentru mîntuire, pe această Carte sigilată deschisă care a fost deschisă pentru noi. Dă-le lor, în seara aceasta, Doamne, o robă a neprihănirii lui Isus Cristos, și îmbracă sufletul lor în aceea, ca ei să poată sta înaintea Ta în Ziua aceea care este aproape la îndemînă, perfect, prin Sângele lui Cristos.

⁴⁶⁹ Doamne Dumnezeule, dacă ei nu au fost botezați în Numele lui Isus Cristos! Și asupra descoperirii pe care Tu mi-ai dat-o privind aceasta; și văzînd că Pavel a poruncit oamenilor care au fost chiar botezați de Ioan Botezătorul, să fie rebotezați din nou în Numele lui Isus Cristos, pentru ca să primească Duhul Sfînt, în Fapte 19. Eu cer ca Tu să-i convingi, Doamne, despre Adevăr, și fie ca ei să se supună Ție.

⁴⁷⁰ Și apoi în supunerea acceptării lor, și supunere față de mărturisirea lor, și către apă; fie ca Tu, în schimb, să-i umpli cu Duhul Sfînt, pentru putere de serviciu, pentru restul vieții lor. Eu îi predau acum Ție, în Numele Mielului jerfit al lui Dumnezeu, Isus Cristos. Amin. Amin.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc
Deoarece El m-a iubit mai întîi
Și a plătit salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

⁴⁷¹ Acum, către voi care v-ați avut mîinile ridicate. Supuneți-vă la porunca Duhului, care ar urma—constituția Cuvîntului, pentru un păcătos pocăit. Urmați aceasta, în fiecare faptă. Iar Dumnezeul Cerului vă răsplătește pentru poziția voastră pentru El. Domnul să vă binecuvînteze.

⁴⁷² Mîine seară, aduceți-vă creioanele și hîrțile, acum, ca și pînă acum. Noi ne așteptăm să fim aici la același timp, la șapte treizeci, precis, cu voia Domnului. Și prin . . . rugați-vă pentru mine, ca Dumnezeu să deschidă Pecetea a Șasea pentru mine, mîine, ca eu să fiu în stare să vă aduc Aceasta vouă așa cum El îmi dă Aceasta mie. Pînă atunci, noi cîntăm din nou. Nu numai prin imnuri, ci prin laude pentru El care a murit în locul nostru și ne-a răscumpărat. *Eu Îl iubesc.* “Eu. . .”

Aici este pastorul vostru acum.

. . . Îl iubesc, eu Îl iubesc
Deoarece El m-a iubit mai întîi.

Descoperirea Celor Șapte Peceți
(*The Revelation Of The Seven Seals*)

Aceste zece Mesaje prin Fratele William Marrion Branham au fost date în Engleză la 17 Martie pînă la 24 Martie, 1963, la Branham Tabernacle în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., și *Pecetea a Șaptea* a continuat la 25 Martie la Sherwood Motel. Obținindu-se benzi originale mai clare și mai complete, aceste Mesaje au fost refăcute conform cu formatul prezent. S-a depus tot efortul să se transfere cu precizie Mesajul verbal de pe banda de înregistrare magnetică pe pagina tipărită, și sînt tipărite aici neprescurtat de către Voice of God Recordings.

Toate drepturile în această carte sînt rezervate. Această carte nu poate să fie vîndută, retipărită, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitare de fonduri fără exprimarea permisiunii în scris de la William Branham Evangelistic Association.

Publicată în Engleză în 1967. Retipărită în Engleză în 1992

Tipărită în Românește în 1994

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org